

Edini slovenski dnevnik
 :: v Zedinjenih državah ::
 Velja za vse leto . . . \$3.00
 Ima nad 8000 naročnikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily
 :: in the United States ::
 Issued every day except
 : Sundays and Holidays :

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT. Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y. under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.
 NO. 271 - REV. 271. NEW YORK, SATURDAY, NOVEMBER 16, 1912. - SOBOTA, 16. LISTOPADA, 1912. VOLUME XX. - LETNIK XX.

GREEK AMMUNITION CONVOY READY TO START.

CRETAN VOLUNTEERS IN NATIONAL COSTUME ARRIVING AT ATHENS

GREEK RESERVEISTS OFF TO THE FRONT.

KING AND QUEEN OF GREECE LEAVING METROPOLITAN CHURCH AFTER CEREMONY

K slikam.

Dosedaj smo prinašali slike iz srbske, črnogorske in bolgarske armade, danes pa vidite nekaj prizorov iz grške vojske. 1. Grška municija pripravljena na odhod. 2. Kralj in kraljica na poti iz cerkve. 3. Prostovoljci iz Krete v narodni noši v Atenah. 4. Grški rezervisti na potu k fronti.

Na predvečer konca krvavega klanja. Bolgarska stavila pogoje za premirje.

PREMIRJE SE NI PODPISANO. BOLGARSKE ČETE SE NAHAJAJO PRED CARIGRAJSKIMI VRATMI. KILIOS OB BO-SPORU V OBLASTI BOLGAROV.

VMEŠEVANJE VLASTI.

PREBIVANSTVO GLAVNEGA MESTA NE VE, V KAKŠNIH STISKAH JE ARMADA. — NAZIM PAŠA POŠILJA OBUPNA POROČILA. — RODOSTO V PLAMENIH.

Carigrad, Turčija, 15. nov. — Pri oddaji te brzojavke je vsak čas pričakovati proglašanja premirja, dasi mirovni dogovor še ni podpisan. Ministrstvo se je danes cel dan posvetovalo o brezzupnih vestih, ki prihajajo z bojišča. Nazim paša in drugi poveljniki poročajo, da se more držati Čataldža kvečjem se nekaj dni, kajti kolera, novi sovražnik, pospravlja med Turčini bolj, kakor bolgarske krogle. Kužna bolezen nastopa v najstrašnejši obliki, zdravstvene razmere v turških taborih so grozne. Kakor naznanjajo obupani poveljniki, je pobrala kolera že do 6000 turških vojakov, na tisoče jih zre smrti v obliče, ker jim manjka zdravniške pomoči.

Večji del prebivalstva tukajšnjega mesta ne ve nič, kaj se dogaja zunaj na fronti, in zato vlada popoln mir v mestu. Trgovine so odprte, zabavne dvorane so danes zvečer prenapolnjene, na promenadah se sprehajajo ljudje, kakor da se ne bi nekaj milj daleč vršila krvava vojna. Nikdo ne misli na to, da se nahaja sovražnik pred mestom. Poveljniki v pristanišču zasidranih tujih ladij pa ne verujejo temu miru.

Pr pripravili so se za vse slučaje, in kakor hitro bi se pripetili izgredi, se izkrcajo čete s strojnimi puškami, katere postavijo na uličnih vogalih evropskega dela. Tukaj bivajoči Evropejci ne verjamejo, da bi jim pretela kaka nevarnost in se ne bojijo klanja. Edina nevarnost preti strani demoraliziranih čet, ki so prispele v mesto pred Bolgari. Ako pridejo poraženi vojaki v Štambul, ne more nikdo reči, kaj se zgodi. V tem slučaju se more razviti iz

najmanjšega kalenja miru klanje, plenjenje in opustošenje. Bolgari pridejo v mesto brez prelivanja krvi. Tako je vsaj sklepali. Sicer se širijo govorice, da poženejo Turki Sofija mošejo v zrak, čim bi hoteli postaviti Bolgari nanjo sveti križ mesto turškega polmeseca, a verjetno to ni.

Časopisi, katerim je bilo doslej prepovedano pisati o turških porazih, začnejo sedaj odkrivati resnico. Danes naznanjajo listi, da je prišla Visok Porta v take stiske, da se je morala začeti pogajati z balkanskimi državami. V vojnem ministruvu vlada velikanska zmešnjava. Na protivnih trgih pred ministruvom večbajo podčastniki iz Male Azije došle novince, toda v Čataldžo jih ne morejo poslati, ker nimajo orožja zanje.

Mirovna pogajanja se vrše najbrže v Sofiji, kakor hitro bo podpisano premirje. Carigrad, Turčija, 15. nov. — Bolgarske čete so dosegle Kilios ob izhodu Bospora v Črno morje. Sedaj so samo še nekaj milij odlašeni od glavnega mesta. Bolgarom je posrečilo obiti severni front in se nahajajo v bližini predmestja Terapija. Ni se znano, kako močna je voj-

na sila Bolgarov, ki je dospela v Kilios.

Med Kilios in mestno mejo je ob Bosporu res nekaj močnih utrdb, toda zgrajene so za obrambo proti napadu z morja. S subha jih je lahko zavzeti.

Preteklo nedeljo so zavzeli Bolgari mesto Derkos ob severnem koncu verige Čataldža utrdb. Blizu tega mesta se začneja veliki vodovod, ki dovaja pitno vodo v glavno mesto iz Derkos jezera. Vodovodno napeljavajo so pustili Bolgari v miru.

Sofija, Bolgarsko, 16. nov. — Uradne brzojavke potrjujejo že javljeno vest, da so razbile bolgarske čete centrum turške obrambne črte pri Čataldži in da so prodrli Bolgari do Hademli. S 450 težkimi topovi, katere imajo, so pregnale bolgarske čete Turke iz šestih utrdb Čataldže in razpršile vso obrambno črto. V kratkem bo tudi ostanek utrdb v oblasti Bolgarov, kajti Turki se ne morejo zoperstavljati zmagovitim Bolgarom.

Nazim paša ima samo še 60.000 mož, in ta razmeroma majhna armada je popolnoma demoralizirana. Pri San Stefanu, katerega pa glasom zadnjih vestih Srbi že napadajo, se nahaja še 20.000 mož rezerve. Ta oddelek še ni bil v ognju.

London, Anglija, 16. nov. — Iz Carigrada brzojavljajo, da je Rodosto v plamenih. Turške križarke streljajo na mesto, učinek ni znan. Rodosto je ob Marmarskem morju ležeče pristaniško mesto, katero so te dni zavzeli Bolgari.

Nezadovoljni Indijanci.

Tulsa, Okla., 15. nov. — Ker se predsednik Taft brani dovoliti Osage Indijancem, da bi dali 680.000 akrov zemlje v najem neki špekulativski družbi, so sklenili pridržati onih 45.000 akrov, ki jim jih je dal zunanji departement za neodvisno prodajo. Obenem so poslali predsedniku pisanje v katerem zahtevajo svoto \$ 8.000.000, katero jim je vlada obljubila, ko so se preselili iz Kansas v Oklahomo, pa je seveda ni izplačala.

Nov sovražnik zoper turškega sovraga. Kolera med Turki; 6000 jih že umrlo.

TUREK MORA VEN IZ EVROPE, PO TEM NAČELU JE SE STAVILA BOLGARSKE TOČKE MIROVNE POGODBE. — CARIGRAD NAJ POSTANE MEDNARODEN.

POLOŽAJ V CARIGRADU.

POSLANIKI VLASTI SO SE OBRNILI NA VLADE BALKANSKIH DRŽAV. — ČRNOGORSKI KRALJ JIH ZOPET DAL POD NOS AVSTRIJI IN ITALJI.

Sofija, Bolgarsko, 15. nov. — Bolgarski ministrski svet se je večeraj posvetoval o turški prošnji glede premirja, ki jo je izročil veliki vezir Kiamil paša kralju Ferdinandu. Sklenili so najprej obvestiti o tem druge balkanske države in o sklepu prej ko mogoče poročati. Splošno se sodi, da bodo odločevali generalni balkanski zavezniki o premirju zgolj iz vojaškega stališča. To se pa da šele tedaj doseči, če obljubijo Turki, da ne bodo tega premirja upotrebljavali v svojo korist in si pridobili med tem časom potrebne pomoči iz Male Azije.

1. Čataldža armada se mora udati in umakniti.
2. Turki morajo izprazniti Drinopolje, Skader, Monastir in Janino.
3. Turki morajo plačati vojno odškodnino.
4. Vsa osvojena zemlja pripade Bolgarom.
5. Carigrad se mora nacionalizirati.
6. Dardanele morajo biti proste, Solun naj postane prosta luka.

nes se je posvetoval veliki vezir Kiamil paša v ruskem poslanstvu s bolgarskim poslanikom Popovom glede miru. Bolgari na vsak način zahtevajo predajo turške armade pri Čataldži in so dali turški vladi poziv, da naj se odloči v 48 urah. Ker je pa ta čas že pretekel se je posvetoval Kiamil paša s poslanikom de Giers.

Pariz, Francija, 15. nov. — Zastopniki vevlasti hočejo posredovati in zaradi tega so se obrnili na zunanje ministre balkanskih držav; ti so odgovorili, da se bodo posvetovali s svojimi vladami. samo črnogorski zunanji minister je rekel, da prej noče ničesar slišati o miru, dokler ne odstopijo Turki od Skadra. London, Anglija, 15. nov. — Avstrija in Srbija sta se na videz sporazumele. Črnogora pa noče odstopiti niti za ped od svoje osvojene zemlje. Vse vevlasti so se začudile ko je kralj Nikolaj odklonil avstro-ogrsko posredovanje. Tudi, bolgarskem

kralju je rekel, da ne sklepa prej nobenega miru, dokler se Skader ne uda.

Dublin, Irsko, 15. nov. — Kralj Nikolaj je pisal velikemu dublinskemu poročevalcu pismo, v katerem omenja sledeče: "Gladstone je bil velik borilec za sveto stvar balkanskih narodov in vesel bi bil, če bi videl, da se bori-jo naši za iste ideale, kakor vaša plemenita dežela".

London, Anglija, 15. nov. — Iz Bukarešta naznanja neka brzojavka, da sta se zjediniile Bolgarska in Turčija za časno premirje.

London, Anglija, 16. nov. — Kakor se poroča iz Dunaja, zahteva Srbija sedaj še Valovo ob Jadranskem morju zase. Odgovor Avstriji še ni znan. Srbske čete so zasedle albausko obrežje na Jadranskem morju. Avstrija je poslala tri velike ladje na jug. Ne ve se, ali hoče transportirati rekrute v Bosno in Dalmacijo ali je pa to v zvezi zasedanjem srbskih čet.

Ukraden zavoj denarja.

Lake Charles, La., 15. nov. — V tukajšnji pisarni Wells Fargo Express Co., je bil danes zjutraj ukraden zavoj v katerem je bilo \$ 25.000. Prijelji so I. E. Chevisa, nočnega klerka, ki je naznanil tatvino. Rekel je, da je šel pričakovati polnočni vlak, zaprl blagajno in vrata se seboj. Pozneje je zapazil na zapadni strani poslovnice pa odprta vrata. Blagajna je bila zaprta, toda zavoj z denarjem je izginil.

Čudeži zdravilstva.

Na kongresu je 3000 zdravnikov. Nevrjeten napredek, ki ga je dosegla v zadnjem času ta veda.

3000 zdravnikov, ki so bili zbrani na severoamerikanskem kongresu je odšlo večeraj na 182 različnih klinik, kjer bodo prisotvovali operacijam. Medicinska družba v Kings Tounty se je na vse načine potrudila, da je pokazala svoj napredek inozemskim zdravnikom. Zanimi pokus je napravil dr. G. B. Crane v Brooklyn bolnici. Pri uspavanju bolnika je uporabil namesto kokaina kinin, ki se bode skoraj gotovo tudi osedaj zanaprej vedno upotrebovali pri operacijah.

V presbiterjanski bolnici je pokazal dr. Clarence A. Williams, kako se napravi bolniku nov nos.

Na mestu, kjer je bil nos, so pritisnili odrezan prst, ki se bode pritrastel in omenjeni zdravnik zatrjuje, da bode tak umeten nos čisto naravno izgledal. Dr. Peyton Rous je odrezal v Rockefeller institutu mački glavo in ji napolnil pljuča s etrom. Mačka je bila sicer brez glave, sree ji je pa še dolgo časa bilo. Zdravniki so razpravljali veliko, če je rak ozdravljiv ali ne in prišli do zaključka, da se ga lahko ozdravi, če se prične takoj od začetka s temeljitim zdravljenjem. Bolniki le preveč skrivajo take bolezni in si šele takrat iščejo zdravniške pomoči, ko je že prepozno.

Slovensko-Amerikanski Koledar za leto 1913
 se marljivo tiska in izide v nekaj dneh. Obseg je zelo zanimiv. Velja 30 ct. s pošto vred.
 Upravništvo "Glas Naroda", 82 Cortlandt St., New York.

Bela poročna obleka.

Arabeska. Češki spisal J. Arbes.

Še enkrat se je pozorno pogledala v velikem stoječem zrcalu, v katerem je odsevala njena vitka postava od glave do peti.

Z desno roko je urečila nekoliko mehkih plavih lascev, ki so se prikrajali tihotapsko izpod mirtovega venca, z levo je popravi gube snežnobele ukusne obleke z dolgo vlečko, potem se je počasi obrnila.

Sedaj je stala nasproti verni družici, mnogoletni prijateljici, ki ji je pomagala pri toaleti.

Zlati žarki jutranjega poletnega solnca, prodirajoči skozi težke zavese elegantnega budoarja, oblijavajo z nežno svetlobo lepo postavno modrooke plavalaske.

V svezem, smehljajočem obrazku z rožnatimi lici, škrlatnimi ustnicami, jasnim visokim čelom, grčkim nosom in sramežljivo povešenimi očmi, z dolgimi trepalnicami in gostimi obrvmi se kaže v tem hipu ona neizkrkljiva blaženost, v kateri bi srce tako rado zavriskalo, a je vendar stiska neka tesnoba, kakor bi hotelo z neodpuštnim grehom postati popolnoma srečno.

Ljubila je in bila ljubljena! Slutila je, da se končno uredi njej najslajše sanje, vedela je, da bo v nekoliko trenutkih za večno zvezana z bitjem, ki ga skoro obožuje!

Čegavo srce ne bi trepetalo sladke groze? V čegavem obrazu se ne bi pokazal odsev redkega čiststva popolne sreče?...

"Kako si krasna, mila Emilija!" je vzkliknila verni družica, zročna v obraz lepe prijateljice.

"In kako srečna, moja draga, draga Ružena!" je šepetala Emilija, kakor bi se bala, da ne bi zaslišal kdo drug ko verni družica teh besed.

Iz vzdignila je sramežljivo povešene oči.

Pogledi obeh oči so se srečali. V jasnih, modrih očeh Emilije sta se zalesketali dve solzi in padli po rožnatih licih do nedri.

"Kako ti zavidam te solze!" je rekla čez trenutek prijateljica.

"Ah, nikakor ne, mila Ružena!" je odvrnila hitro Emilija.

"Vem, da mi ne zavidam, ti mi ne moreš zavidati!"

"In vendar te zavidam!"

"Ni mogoče! Ali nisi bila pred dvema letoma ravno tako srečna kakor jaz? Ali mar nisi srečna do danes?"

"Sreča je opoteča..."

"In zato, ker je sreča opoteča, moreš komu — zavidati solze radosti?"

"Ne zavidam ti tako solz radosti, kakor solze sploh. Jaz nisem nikdar plakala radosti in bojim se — če me kedaj sreča zapusti, da ne bom mogla zaplakati, da ne najdem v solzah utehe..."

"Pa se morda ne mučiš s kako nespametno slutnjo?"

"Narobe! Zdi se mi, da ne srečna sploh ne morem biti! Toda nesreča ne vprašuje, če bi bil kdo rad še nadalje srecen; pogosto pride nepričakovano in potem je treba..."

"Morda ni prav, da se človek izplaka?" jo je prestrigla Emilija.

"Morda meniš, da bom mogla takrat plakati, da utešim bolest s solzami?"

"Ravno tako, kakor si sedaj mimogrede pretakala solze radosti, utešiš se pozneje s potokom solz, ko bom jaz revala..."

Ni izgovorila. Temno oko se ji je zasvetilo s posebnim izrazom, kakor če srce krčevito pretrese hipna bolest.

"Ah, ti si vendar nespametna, mila Ružena", je rekla po kratkem presledku Emilija. "Povej vsaj, kaj te je privedlo do te misli!"

"Tvoja snežnobela poročna obleka..."

"Kako to?"

"Tudi jaz sem imela tako, tudi jaz sem za njo spravljala novič k noviču, tudi jaz sem jo sama šivala, toda tudi jaz sem jo, kakor ti, poškrpila s svojo krvjo..."

"S krvjo? S svojo krvjo?" je ponavljala Emilija osuplo, opazovaje svojo obleko; pa takoj nato je zaklicala naglo in rodostno: "Pa vendar ne misliš na ta majčkani madež, ki sem ga tako skrbno s kredo zakrila, da ni

mogoče niti od blizu spoznati?"

Pri teh besedah je pokazala z rožnatim prstkom na mal, komaj viden madež na svojem sreču.

Ružena je žalostno prikimala. Emilija je molčala nekaj časa in začudeno zrla prijateljico v obraz, ki je bil v tem hipu zelo resen.

"Toda jaz ne razumem", je rekla mirno in važno, "v kakšni zvezi bi mogel biti takšen madež z mojo ali tvojo bodočo srečo?"

"Nisi se nikoli slišala, kaj čaka nevesto, katera omadežuje pri šivanju poročno obleko s svojo krvjo?" je vprašala Ružena z resnim, skrivnostnim glasom.

"Se nikoli! Pa jaz je vendar nisem omadeževala! Zbodla sem se neprevidno z iglo v prst in ena sama kapljica krvi je kanila na obleko..."

"Toda ta edina kapljica je zate ravno tako usodna, kakor za me, mila Emilija", jo je pretrgala Ružena. "Tudi jaz sem z eno samo kapljico svoje krvi omadeževala svojo poročno obleko. Mar i tebe čaka prej ali slej nesreča... Ti najdeš vsaj uteho v solzah, medtem ko jaz revala..."

Zopet ni končala; zdela se je, kakor bi ji bila nespametna slutnja nakrat prestrigla besede.

Emilija se ni mogla ubraniti poscibnemu čutu tesnobe.

"Pojdi, pojdi, ljuba moja!" je rekla čez nekaj časa premišljeno. "Ti si vendar nespametna, da verjameš takim vrazam in predsodkom..."

Ružena se je obrnila nezaupljivo, skomizgnila z rameni in odgovorila čisto resno:

"Čudno! Dobro vem, da je samo vraga, in vendar se ne morem iznebiti nespametnega predsodka. To vraga poznam od mladih let in zato sem pri šivanju svoje poročne obleke tako pazila, kakor nikdar poprej... Pa vendar sem se zbodla, kakor ti, mila Emilija, vendar je kanila ena kapljica na obleko... V onem trenutku me je obsla tesnoba brezmejna in..."

"Brezmiselnost!" je dodala Emilija s povdarkom in gotovostjo. "To vendar ne more biti nič drugega, kakor posledice razburjene domišljije..."

"Mogoče", je nadaljevala Ružena, "toda mene obide ta tesnoba vedno, kadar se spominim na to usodno neugodno..."

Gotovo bi bile obe prijateljici nadaljevali ta naivni in brezmiseln razgovor — ko potrka nakrat nekdo lahko na vrata.

"On je, on!" je vzkliknila šepetaje Emilija z veselo razburjenim glasom.

"Prosto!" je zaklicala Ružena.

Vrata so se odprla, na pragu se je pojavil mlad, čeden mož v elegantni salonski obleki.

Emilija mu je planila v naročje...

Kar je sledilo, je preprosteje nego to, kar smo ravno povedali; že čez pol ure je klečala Emilija na njegovi strani pred oltarjem.

Sreča!

Čudovita, prečudovita beseda! Česa vsega ne mislimo pri tej besedi!...

Pa vendar ne pomeni v bistvu nič drugega, kakor zadovoljnost. Vse drugo je samo minljiv blesk.

Emilija je bila zadovoljna — torej popolnoma srečna.

Ni si želela drugega, nego da bi vse ostalo tako, kakor je ravno bilo: preprosto, mirno, prijetno, brez duševnih viharjev, brez skrbi in težav...

Po prvem letu je postala iz srečne ženiče neizrečeno srečna mamica.

In zopet si ni želela več, nego da bi vse ostalo tako, kakor je ravno bilo...

Toda sreča je opoteča. Ni odvisna od človeka in njegove volje ali njegovih želj...

Nanaglomana — samo po nesrečnem slučaju — se je obrnilo vse narobe.

Konec tretjega leta je umrl ljubljani, da, skoro oboževani soproj.

Preminul je kakor navadno ti-soč drugih, čisto slučajno.

Vračaje se domov nekega dne opoldne iz pisarne, kjer je veljal za ravno tako pridnega in vestnega delavca, kakor vzornega tovariša, se mu je izpodrsnilo na opoljček tlaku in zlomil si je nogo.

Izpočetka navadna neugoda se je izpremenila v nesrečo.

Nekoliko dni je bolehal. Nakrat se je pa bolehanje izpreverilo v nevarno bolezen in v treh dneh je umrl.

Mlada vdova je skoraj obupavala.

Prvič v svojem življenju je spoznala pravo žalost, in sicer žalost čez mero strašno in obupno.

Plakala je, da se ji je krčilo srce, ruvala si je lase... Toda vse to ni nič pomagalo! Privedla je tudi v svojih najnavadnejših pojavih neizprosna, brezsrčna...

V prvi dobi se ji je zdela, da sploh ne prenese neizmernega gorja, da mora podležiti... Toda najdražji spomin na soproga — dveletni zlatolasi angelček — ji je bil v oporo v trenutkih najtrpkajše, najhujše bolesti.

Dete, ki ni imelo niti pojma o obsegu strašne rodbinske nesreče, je ostalo nedotaknjeno od krutega udara usode. Smehljajoči obrazek se je sicer mimogrede zmračil pri pogledu na mater, ki je krčevito jokala, pa že v naslednjem trenutku je poigraval okoli rožnatih ustnic neizrazno sladke nasmehe neskrbnosti in iz jasnih, modrih očese je odsevala porednost.

Izpočetka je bilo ubogi materi neizrečeno težko in bolešno pri sreču. Pojmlila ni več niti najnavadnejših reči in zrla na svojega edinega z izrazom trpkosti. Zdelo se ji je, kakor bi lastno dete zasmejevalo njeno bolest in srce se ji je krčilo bolesto...

Toda kmalu se je zavedala. Silno je privlila dete k svojim razburjenim prsim in je strastno poljubila...

Spoznala je, da ne sme obupati, da mora živeti za svoje dete...

In od tega trenutka ji ni bilo pri sreču več tako težko...

Živela je — prazaprav životarila, kakor navadno životarijo vdove.

Neznatni prihranki in mala dedščina po stariših, ki jih je izgubila že v nežni mladosti, omogočili so ji izpočetka življenje, ki se je dalo še prenašati. Toda zaslužek, ki so ga ji nesla ročna dela in s katerim naj bi se živela, ni zadostoval, — prihranke je porabila in čez dve leti je trkalo na vrata preprostega doma pomanjkanje...

Vse se je zgodilo čisto preprosto — čisto navadno...

Zastavila je sicer tudi sedaj, kakor že poprej, svoje sile; delala je noč in dan z neumorno pridnostjo, dosegla pa ni več, kakor da se je komaj ubranila smrti od glada...

Ni čuda, če je prodala po malem vse, kar ji je ostalo iz srečnejših dni; sedaj kak droben nakit, sedaj kos lepše obleke ali pohištva, kar je lahko pogrešala — toda končno je bilo skoro vse — najlepše in najcenejše — prodano...

Pa čudno! Kar bi bila storila na njenem mestu skoro vsaka ženska, to je Emilija opustila. Bela poročna obleka iz atlasa, ki bi jo bila gotovo vsaka druga vdova v slabih razmerah najprej prodala, je ostala v kovčegu skrbno zadržana.

Reva se je sicer čisto spominjala nanjo in večkrat, zlasti v prvi zadregi, ji je prišlo na misel, da bi jo lahko bolje v denar spravila, kakor katerokoli drugo zlato ali srebrno malenkost, toda kadar je odprla kovčeg in pogledala na skrbno zloženo obleko, ji je bilo neizrečeno tesno in bolešno pri sreču.

Zdelo se ji je, da je sploh ne mogoče, ločiti se od tega spominka. Varovala je to obleko tudi že za časa svoje sreče; imela jo je na sebi le nekolikokrat — o priliki nekaterih odličnih obiskov, pa na nekaterih plesih, katerih se je udeležila s svojim soprogom. Od tedaj le ležala v kovčegu nedotaknjena...

Nazadnje, ko ni bilo že ničesar več prodati, je prišla vrsta tudi na ta spominek.

Bilo je čarobno poletno jutro, ko se je spomnila uboga vdova, ki ni imela ničesar, da bi skuhala preprost obed, na poslednji spominek prejšnje sreče.

Obotavlja se je pokleknila h kovčegu, ga odprla in s tresočo roko vzela obleko iz njega. Razloživši jo pred seboj na mizo, se je zamišljeno zagledala predse...

Bila je sama v borni sobi. Dete, njen ljubljane, je sedelo zunaj na dvorišču in se igralo s kupčkom peska in kamenčkov.

Mati ga je lahko videla skozi okno; toda ni ga videla — strmela je predse in se vtopila v spomine...

Dolgo je stala nepremično. V žalostni duši so se vrstili spomini: v začetku trpki, bolešni, pozneje pa že jasnejši in milejši, ko se je spominila srečnih trenutkov...

In zdela se ji je, da je zopet ravno tako srečna, kakor takrat, ko si je šivala svojo poročno obleko; zdela se ji je, da zopet obvladuje sladka slutnja njeno dušo in da ji stiska srce neizrazno blaga tesnoba...

Trenutek jo je držala v roki, nakar jo je — gotovo ni vedela, zakaj — začela oblačiti.

Vedla se je pri tem sicer nekoliko okorno; toda obleka se je vendar dosti hitro in urno...

A zopet je neodložna, v misli vtopljena, nepremično obstala, vpiraje svoj pogled v daljavo...

Blagi in sladki spomini, ki so se pred trenutki vrstili v njeni duši, so se umaknili žalostnejšim in trpkajšim, da, bolešnim spominom. V bledem, skrbi polnem, toda vendar še lepem obrazu se je zrcelila žalost.

Hitro se je vzdramila iz te žalosti.

Na dvorišču se je zaslišal hri-pavi, zopni glas starinarjev — in ta zvok je zbudil v duši uboge vdove najtrpkajši odmev.

Brzo je skočila k oknu in pogledala po starinarju. Pogled ji je obstal na detetu in dvoje solz se je zalesketalo v krasnih očeh.

Hitro se je obrisala — starinar je ravno vstopil.

Vse se je zgodilo čisto preprosto — čisto navadno.

S tresočim glasom je ponudila starinarju obleko, naj jo kupi.

Bil je pripravljen skleniti kupčijo — pregledal je obleko od vseh strani... V tem je zagledal na prsih temen, nekot s kredo zakrit madež.

"Aj! Kaj pa je to!" je vskliknil in pokazal na prsi. "Nekak madež..."

Mlada vdova se je stresla...

Usodna beseda jo je spomnila šele sedaj po tolikih letih čudnega prerokovanja prijateljice, ki je že pred dvema letoma umrla, in ta spomin jo je skoro omamil.

Nehote je položila roko na srce in se s krikom strahu optekla.

Starinar ji je priskočil na pomoč.

"Prosim, jutri, če vam je mogoče — jutri ali danes popoldne!" je govorila pretirano, nevede, kaj bi počela...

Lice ji je žarelo, srce ji je silno tolklo, prsi so se dvigale hitro in burno.

Priletni starinar se je obotavljajal, da, še več, obljubil ji je pomoč, da gre po zdravnika, po sosedo...

"Ne, ne — hvala!" je govorila žena pretirano. "Prosim samo, jutri — nič drugega — pridite jutri!"

Obotavlja se odšel starinar. Komaj je zaprl za seboj vrata, zgrudila se je uboga žena kakor omamljena na napol polomljeni stol.

Zlati žarki jutranjega solnca oblijavajo z rožnato svetlobo vitko postavno modrooke plavalaske v snežnobeli obleki z dolgo vlečko.

Pred trenutki še blede lice je zardelo, ustne so razpaljene, oko — to globoko modro oko žari izpod dolgih gostih trepalnic v čudovitem ognju.

V tem trenutku je ravno tako krasna in dražestna, kakor je bila takrat, ko je prvič oblekla svojo poročno obleko — toda njena duša je razburjena, srce takorekto uničeno...

Zelo dolgo je sedela kakor brez čuta z glavo na prsi povešeno — samo razpaljene ustne so včasih zatrepetale, kakor bi hotela nekaj izpregovoriti in bi ji besede zamrle na ustnah...

V tem je nekdo lahko potrkal na vrata.

Preslišala je in se ni ogasila. Trkanje se je ponovilo — a ker se tudi sedaj ni odzvala, so se vrata malo odprla in na pragu se je pojavil približno tridesleten, elegantno oblečen mož prikupljive vnanjosti.

Pogledal je po siromašni sobi in njegov pogled je obstal na lepi plavalaske, sedeči v krasni obleki sredi najbednejšega pohištva v najmamljivejši svetlobi.

Pričujoči prizor je tako silno vplival na mladega moža, da je stopil nehote korak nazaj... Še

le čez nekaj trenutkov je stopil nekoliko naprej in s ponižnim glasom nekaj izpregovoril.

Sedaj šele je vzdignila mlada vdova glavo.

Pogleda obeh sta se srečala. Vdova je napela vse sile in vstala. Hotela je iti do vrat, toda optekla se je in vlovivši se za naslanjajo stola, se je ustavila.

Neznane je ponovil svoje vprašanje.

Šele sedaj je razumela, da vprašuje, če stanuje nekdo v hiši...

Odgovorila je s trudom: "Ne — ne — stanuje —" in glas se ji je tresel zelo čudno...

Neznane je odšel. Uboga vdova se je zopet vsedla na stol in zelo dolgo je ostala vtopljena v mučne, bolešne misli...

Šele ko se je vrnilo dete, njen ljubljane, se ji je zopet zjasnilo lice...

Slekla je svojo poročno obleko, jo zopet zložila v kovčeg — in bila zopet uboga, siromašna vdova.

Sledeči dogodki so bili še bolj priprosti ko dosednji.

Še istega dne popoldne je dobila pismo čisto vsakdanje vsebine.

Glasilo se je tako: Cenj, gospa! Oprostite, prosim, da se predzretno izraziti se pisemno.

Ko sem iskal danes v hiši, ki v nji stanujete, starega prijatelja, sešel sem se slučajno z Vami in — priznavam Vam odkritosrečno — naredili ste name neizbrisen vtis.

Pa oprostite tudi moji odkritosrečnosti, ako povem, da sem takoj povprašal po Va-

Sih razmerah in izvedel najvažnejše; da se Vas predzretno prositi za prijazen odgovor — je li možno med nama kako zbliznanje...

Prečitala je pismo iz velikim začudenjem.

Izpočetka se ji je zdela, da se nekdo z njo samo šali — toda pozneje —

Obotavljala se je z odgovorom. Ko je prišel drugega dne starinar, odklonila je vljudno nje-govo ponudbo — in potem — čez nekaj dni je odgovorila na pismo — ugodno...

In čez nekaj tednov je klečala v isti snežnobeli poročni obleki pred oltarjem na strani moža, ki ji je postal ljubeč soproj in njenemu detetu vzoren oče.

Društvene tiskovine!

ISOČE zahval ima naša slovenska unijska tiskarna za lepe in najcenejše tiskovine od slovenskih društev po celi Ameriki.

MILIJONE tiskovin je že naredila naša tiskarna za Slovence po celi Ameriki. Pravila, pismenski papir, zdravniška spričevala kuverte vseh mer in barv, sploh izdelujemo vse mogoče tiskovine po najnižjih cenah. Točna in vestna postrežba. Slovenci, naročajte svoje tiskovine v slovenski unijski tiskarni.

Clevelandska Amerika, 6119 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, O.

Vprašajte za cene nas, predno se obrnete drugem in prihranili si bodere nekaj denarja.

se kaj radi spominjajo Slovenci svojcev v stari domovini in jim pošiljajo darove; seveda iz te dežele večinoma le GOTOVE DENARJE; v tem oziru je najboljša, da se obrnejo v materinem jeziku na podpisanega, kateri

: : : : vse hitro in točno odredi. : : : :

Frank Sakser 82 Cortlandt Street, New York, N. Y. 6104 ST. CLAIR AVENUE, N. E., CLEVELAND, O.

A. J. KRASHOWITZ Oakford Ave., Richwood, W. Va.

trgovina z mešanim blagom Pri meni dobite vsakovrstno špecerijsko blago, najfineje sveže in suho meso, vse po najnižjih cenah. Imam veliko zalogo tihih svežih in suhih klobas, gnjati in plečet.

VSE JE PRIPRAVLJENO IN PREKAJENO PO DOMAČI ŠEGI. ROJAKI! Ne hodite k tujcem, ki vas že toliko časa do kosti glodajo, temveč podpirajte domačo obrt to je svojega rojaka. SVOJI K SVOJIM!

Mati divjakova.

Orta iz nemško-francoske vojne.

Prosto po Guy de Maupasantu.

Hiša je stala na samoti, daleč od vasi kraj gozda, in reklo se ji je "Pri Divjakovih". Najbrže zaradi divjega, hudega značaja družine, ki je prebivala tam. Staroga, ki je bil strašen lovski tat, so ustrelili neke noči gozdni čuvari, in zdaj sta živela v tej hiši samo mati in sin. Ta je bil kakor oče: nevaren človek in strasten divji lovec.

Ko pa je leta 1870 izbruhnila vojna z Nemčijo, je šel na vojsko tudi on in mati je ostala sama v samotni hiši pod hosto. A bala se ni nič, ker je bila take korenine, kakor njen mož in sin: osorna, velika, suha starka, ki se je le malokdaj smejala in s katero se ni bilo šaliti.

Mati Divjakova je živela dalje svoje vsakdanje življenje tam v koči, katero je kmalu pokrival sneg. Po enkrat na teden je hodila v vas, kupila si mesa in kruha in se vrnila zopet med svoje stare zidovje. Ker so pripovedovali ljudje o volkovih, je hodila s doma vselej s puško na rami, s staro, obrabljeno puško svojega sina.

Nekega dne pa je prišel v vas sovražnik — Prusi. Nastanili so se po hišah, po eden, po dva ali po več, kakor je bilo pač dotičnega gospodarja premoženje, in stara Divjakova, ki je bilo znano o njej, da ima denar, je dobila kar štiri goste!

Bili so to štirje korenjaški fantje, plavalci, modrih oči in debeli kljub nadlogam, ki so jih že prestali med vojno. Poleg tega pa so bili še zelo dobrodušni in pohlevni in prijazni s staro, kakor le kaj. Ker so videli, da je stara in sama, so ji stregli in ji pomagali pri delu ter ji pripravljali, kolikor so mogli, trudi in stroške. Videti jih je bilo zjutraj na vodnjaku, kako so se umivali znanj na ledenem mrazu, medtem ko je starica tekala semtertja in pripravljala zajutrak. Potem so pomateli po kuhinji, sekali drva, lupili krompir, prali perilo in oskrbovali vsa domača opravila, kakor štirje dobri sinovi okoli svoje matere.

Starka je mislila neprestano na svojega velikega, suhega fanta z orlovim nosom, rjavimi lasmi in silnimi brki, ki so pokrivali enako črnu gozdu njegove ustnice. In izpraševala je vsak dan slehernega svojih vojakov: "Ali ne veste, kje je bil 23. pešpolk? Moj je tam." Nihče ji ni vedel povedati, a umevali so njeno skrb in njen nemir, saj so imeli sami matere doma, in še bolj so ji stregli in bili dobri z njo. Pa tudi ona jih je imela rada, kakor da so njeni sinovi.

Nekega jutra, ko je bila sama doma, pa potrkala nekdo na vrata. Bil je poštni sel, ki ji je prinesel pismo. Nataknila je očala in brala: "Mati Divjakova, to pismo vam naznanja žalostno novico. Vašega sina Viktorja je večeraj ubila granata, ki ga je raztrgala na dva kosa. Jaz sem stal zraven, ker sva bila oba v eni kompaniji. Prosil me je, naj vam naznamim, ako bi se mu kakega dne kaj zgodilo. Spravil sem njegovo uro, katero vam izročim, ko bo vojna končana."

Sledil je podpis vojaka 23. pešpolka. Pismo je bilo pisano pred tremi tedni. Jokala ni. Ostala je nepremična, kakor umičena, tako prevzeta, da niti ni čutila svoje bolečine. Samo mislila je: "Zdaj je moj sin mrtev!" Polagoma so ji prišle solze v oči in bridkost je napolnila njeno srce.

Nikdar več ne bo objela svojega otroka. Logarji so ubili očeta, Prusi sina. Granata ga je raztrgala. Bilo ji je, kakor da vidi pred seboj strašni prizor: padajoča glava, odprte oči in kako je grizel svoje debele brke, kakor je delal, kadar je bil jezen. In kaj so napravili potem z njegovim truplom? Ko bi ji vsaj dali nazaj otroka, kakor so ji prinesli moža, s kroglo sredi čela!

Tedaj so se razlegli zunaj glasovi. Bili so Prusi, ki so se povrnili iz vasi. Hitro je skrila pismo in obrisala solze. Sprejela jih je z navadnim mirnim obrazom, kakor da se nič ni zgodilo.

Smejali so se vsi štirje in bili očitno najboljše volje. Prinesli so namreč seboj lepega zajca, ki so ga brez dvoma kje "uhvatili" in delali starki znamenja, češ, danes bo nekaj dobrega... Tako je vojna.

Delo, smrt in bolezen.

Napisal L. N. Tolstoj.

Med Indijanci v južni Ameriki kroži naslednja legenda: Bog je ljudi — pripovedujejo — izprva tako ustvaril, da jim ni bilo treba delati, da niso rabili ne hiše, ne obleke, ne živil, in vsi so živeli do stotega leta in niso poznali nobene bolezn.

Ko je Bog čez nekaj časa pogledal, kako žive ljudje, je videl da skrbe, namesto da bi se veselili življenja, vsak le za svojo lastno osebo, da se pričajo in pripravajo med sabo in žive tako, da ne niso imeli nobenega veselja do življenja, ampak so ga preklinjali.

Tedaj je Bog rekel: "To pride od tega, ker žive drug od drugega, vsak zase". In da bo to drugače, je Bog tako uredil, da ljudje niso več mogli živeti brez dela; da ne umro od mraza in lakote, so si morali stanovanja zidati, morali so prekopavati zemljo, saditi rastline, zbirati sadeže in žrna.

"Delo jih bo zedinilo", je mislil Bog; "zakaj en sam ne more podirati dreves, ne more vlačiti brun in zidati hiš; tudi ne more en sam izgotoviti priprav, ne more sejati in žeti, prestati in tkati in šivati obleke. Razumeti bodo morali, da čim bolj delajo drug drugemu v roke, tem bolj izgotovijo in tem boljše, in to jih bo zedinilo".

Mipilo je nekaj časa in Bog je zopet pogledal, kako žive ljudje. Ampak ljudje so živeli sedaj še hušje kakor poprej. Delali so skupno — drugače niso mogli — toda ne vsi skupaj, temveč ločeni v majhne skupine, pri čemer je imela vsaka skupina teženje, da ugrabi drugi delo, in vsi so ovirali drug drugega, izgubljali so čas in moči z medsebojnimi boji, in vsem se je godilo slabo pri tem.

Ko je Bog videl, da tudi to sredstvo ni nič pomagalo, je sklenil, da uredi tako, da ljudje ne bodo vedeli za svojo smrtno uro in bodo vsak hip utegnili umreti. In naznanil jim je tudi ta svoj sklep. Bog je mislil: "Če vedo, da utegne vsak izmed njih umreti vsak hip, tedaj se že iz skrbi za življenje, ki lahko preneha vsak hip, ne bodo jezili drug na drugega in ne bodo drug drugemu gremili sebi določeno dobo življenja".

Prišlo pa je drugače. Ko je Bog zopet pogledal dol, da bi videl, kako žive ljudje sedaj, je opazil, da se ni njih življenje prav nič poboljšalo. Tisti med njimi, ki so bili močnejši, so se okoristili z okolščino, da utegnjo ljudje umreti vsak hip, pa so podjarmili slabotnejše s tem, da so nekateri umorili, drugim pa so pretili s smrtjo. In zdaj se je prevrglo življenje tako, da nekateri, močni in njih pristaši, prav nič niso delali in so stregli lenobi, škodljivi duši in telesu. Slabotni pa so delali čez svoje moči in so se čutili za tirane, ker se niso mogli odpotiti. In vsi so se bali in so se sovražili med seboj, tako da je bilo življenje ljudi še nesrečnejše kakor poprej.

Ko je Bog to videl, je sklenil, da izboljša razmere, poskusiti zadnje sredstvo: udaril je ljudi z vsakovrstnimi boleznimi. Mislil je, če bodo vsi ljudje v nevarnosti pred boleznimi, tedaj bodo spoznali, da morajo imeti zdravi z bolnimi sočutje in jim morajo pomagati, da tudi njim pomagajo zdravi, če obole.

In zopet je prepustil Bog ljudi nekaj časa samim sebi. Ko pa je vnovič pogledal nanje, se je izkazalo, da se je njih življenje, ker so jih mučili bolezni, še shujšalo. Tiste bolezni, ki bi imele pomenu Boga ljudi združiti, so jih še bolj ločile. Tisti, ki so nasiloma prisili druge k delu, so zdaj te primorali, da stregajo bolnikom, dočim se sami prav nič niso brigali za bolnike. Tisti pa, ki so bili nasiloma primorani, da delajo za druge in stregajo bolnikom, so bili tako utrjeni od dela, da niso imeli časa svojim lastnim bolnikom stregi in so jih pustili brez pomoči. Da bi pogled na bolnike ne motil bogatim v njih razveseljevanju, so dali bogatim postaviti hiše, kjer so ležali in umirali bolniki brez brige sočutnih ljudi pod nadzorom v ta namen najetih oseb, ki so stregle bolnikom ne le brez sočutja, ampak z nevoljo. Razen tega so smatrali ljudje večino bolneži za halezljivo in ker so imeli

strah pred okuženjem, niso občevali z bolniki, ampak so se celo izogibali tistih, ki so prišli v dotiko z bolniki.

Tedaj si je dejal Bog: "Če tudi s tem sredstvom nisem mogel privedi ljudi do spoznanja, v čem je njih sreča, tedaj naj pridejo sami in po svojem trpljenju do spoznanja." In Bog je pustil ljudi čisto same.

In ko so ostali sami, so dolgo časa živeli, ne da bi spoznali, da bi mogli srečno živeti in da bi to tudi morali storiti. In le v najzadnjem času so začeli nekateri izmed njih razumevati, da delo ne sme biti nobeno strašno za ene in nobena galerska kazen za druge, ampak da mora predočevati skupno in veselja polno stvar, ki privede vse do edinosti. Pričeli so razumevati, da je sprično smrti, ki preti vsak hip vsakemu, edino pametna naloga vsakega človeka v tem, da v ljubezni in slogi veselo preživi sebi odmerjena leta, mesece, ure in minute. Pričeli so razumevati, da bolezn ne le smejo biti nikak povod za razpore, ampak nasprotno — povod za ljubeznipolno medsebojno občevanje.

Patron sveti Martin.

"Saj sem dejal, da ne more biti več daleč moj patron, in kakor bi ga bil po liceal, je že tukaj! O, pozdravljen, sveti Martin! Kje imaš pa bokal vina, kje imaš pa gos, pitano in pečeno? Ali ne veš, da si moj patron, da sem jaz krščen za Martina, in tebe ni blizu!"

Prav s temi besedami je pozdravljaval Martin Grozd, umetnik in velik človek po duši in po telesu, god svetega Martina. Na praktiko je gledal in pri tem pomenljivo in zamišljeno majal z glavo.

"Seveda, seveda mora biti tako! Ali se mi boš zopet izmuznil kakor druga leta? He? Ko si odšel tako natho, da niti vedel nisem, da si bil v deželi. In zares bi se spodobilo, o sveti moj patron, da se zglašiš letos tudi pri meni, prvič, ker sem te pozdravil že navsezgodaj, in drugič sem velik tvoj prijatelj in čakam samo prilike, da te dostojno počastim in dam duška velikemu svojem spoštovanju in navdušenju. Zakaj ni ga svetnika, ki bi bil vreden tolike slave kakor vi, moj patron! Kmetič na polju in gospod pri pogaci vas časti in vam srečo in še mnogo in dosti let želi!"

Umetnik Martin se je odkril in priklonil. "In da ti povem vso resnico, še obril bi se danes v tvojo čast, da ni, da ni — pobila teča moje pšenice in ni vzela slana mojih smrek in hrastov. Tudi preoblekel bi se, ali ti poznaš moje skromno in ponižno srce, in zategadel se ne bom. Sicer pa bodimo odkritosrčni", je nadaljeval veliki umetnik. "Zlatega plašča, ki bi bil vreden tebe, nimam, druge pa je vzela — huduč".

Nato je začel umetnik plesati po sobi, takšen, kakor je bil. V čizmih brez pet in podplatov, v dolgem platenem plašču, in suknjici, podobni strahu. Bila je po sredi votla, a okoli kraja je ni bilo nič.

Ko je odplesal svoj kankan, je sedel znova k mizi. "Ko sem prišel na svet, je bilo jutro svetega Martina, kakor sem izvedel pozneje. In mati je menda jokala, češ, prav gotovo bom pijanec. Ali to se ni zgodilo, čeprav sem že večkrat zastavil vse moči v doseg tega cilja. In oče je na mojega rojstva dan izpil iz veselja in meni na zdravje in srečo čeber vina. Pa tudi to ni drugega izdalo, kakor da se je sam utopil v vodi. — Oh, da sem pijanec, bi bil danes pop! A jaz nisem hotel dobro niti materi, a še manj sebi. Nekdaj, nekdanj, v tistih neumnih letih me je prala mati: "Povej, povej, Martinček, kaj bi pa najraš bil?" In Martinček je modro in srmečljivo odgovoril: "To, da bi med mašo vino pil". — In mati, o revica je menila vsa blažena, da hočem biti župnik, debel in rdeč. Njene solze so se smejale.

"Da, da", je dejal zamišljeno Martin in poživil gal in kimal z glavo.

"Pišem se za Grozda. Tudi to bi imelo nekaj pomeniti! Lahko bi bilo dobro znamenje pa ni. Nekoč sicer, pa to ni bilo nič dobrega — mi je dejala gospodična Nevezekako, da silno rada zobje grozde. Bog je odpusti to besedo, jaz ji nemorem. Zakaj storil sem nekaj strašno neumnega. A bil sem takrat že zelen in

moker. Nikoli nisem maral žensk, a takrat sem jo pogledal in se ji nasmehnil. O, imela je tako prijeten gobček — fej! — "Zares zobjem tako rada grozde-je". Zadržno besedo je poudarila in zategnila. Ali je kaj mislila, ali ni nič mislila? In jaz sem šel in pritisnil svoje raskave, debele, napete ustnice — na njene tople, rdeče korale. "Se enkrat", je dahnila, "prosim". — Kaj te ni sram, mi je šinilo v glavo, da ližeš kakor otrok bonbone? Fej! Sem rekel osorno in šel in se skrtil. Ženske so v resnici gosi!"

Veliki umetnik se je zasmejal. "I seveda, to bi bilo nekaj drugega, da so gosi svetega Martina!"

In takrat, in takrat se je zgodilo, da je stopil v sobo mož s cesarsko kapo na glavi. In na mizo je pustil težko, zlato se prelivajočo pletenko, in na mizi je pustil okrogel in skrivnosten jersbaček.

"Kaj pa je to", je dejal veliki umetnik, kaj pa je to? Velja, da pogledamo!"

In odmašil je pletenko in jo poljubil na odprto grlo in bil dolg in prisrčen poljub.

"To se pravi, da je tole jeruzalemsko vino, in pismo zraven mi pravi, da je mi pošilja gospodična. Nevezekako. — O, Bog te poživi gospodična prekrasna, tvoj pozdrav je kakor pesem žarka in glasna, kakor cvetje nebesnega raja me s sladkim vonjem opaja".

In bila je dolga pesem, in bila je velika ljubezen, zakaj: "Kjer se rujno vino pije, sladka pesem v srcu klije".

"Nikoli te ne pozabim gospodična, in pijem na zdravje tvoje in tvojih otrok. Da bi se namnožili, kakor ptice pod nebom, kakor čebele ob roju, kakor cvetje na jablani. In veliki umetnik je pil z zvonom požirkom.

"In sedaj moj patron, sveti Martin, te vabim v goste. Kar pridi, miza je pogrnjena. Že dolgo se nisva videla, zato se nikar ne mudi! Na zdravje, in da boš hitreje hodil."

Zopet se je nagnila pletenka, strasten in vroč, kipeč in bleščeč je bil poljub.

Na vratih pa se je zasmejal tisti trenotek široki in žareči obraz svetega Martina. Glavo je imel ovito z vinsko trto, ki se je preminjala v živih in pisanih jesenskih barvah, črno grozde mu je viselo nad čelom, pod desno pazduho je nosil majoliko vina, lahko nagnjeno, da so pri hoji bliskale iz nje in pršle svetle kaplje. Izpod desne pazduhe pa je gledala tolsta, lepo rumeno pečena gos.

"Ho-ho" se je doneče zahahljaval sveti Martin, "ho-ho pozdravljen, umetnik, ki nosiš moje ime. Kaj bo dobrega?"

In sveti Martin je koračil k mizi, bliskala se mu je zlata brada, gromeli so njegovi težki, zlati škornji. In postavil je na mizo majoliko in postavil je na mizo gos.

"Pozdravljen" je veselo povzel umetnik, "najprej obnoviva bratovščino, da ne bo zamere".

Ko je bilo to storjeno sta načela gos, in potlej je prebral umetnik svetemu Martinu tisto zaljubljeno pismo, ki ga je priložila pletenici mlada gospodična korahnih ustnic. Gromko se je krohotal sveti Martin, držal se je za široki svoj trebuh, in kakor doneča reka je smel smeh iz njegovih ust. Umetnik pa se je praskal po bradi in se zadovoljno smehljajal.

Sedela sta tam za mizo in imela veliko in važno besedo. Ko sta prebrala pismo in se nagovorila o lepi in radodarni gospodični, sta jo mahnila v nebesa in začela rešetati velike in male svetnike.

Mi ne govorimo nič nepravilnega o Severovih Zdravilih,

NE KAŠLJAJTE!

Ako zanemarjate tisti kašelj, bo trpel celo zimo, Odpravite ga takoj. Vzemite

Severov Balzam za pljuča

(Severa's Balsam for Lungs)

Je časti vredno zdravilo za kašelj, vnetje sapnika in druge nepravilnosti pljuč, grla ali sapnika.

Cena 25 in 50 centov.

JETRNE NEPRILIKE

se kažejo skoro povsod, samo na jetrih samih ne, katerih ne moremo videti in ne čutiti. Kažejo es

- V GLAVI (omotica in glavobol)
- V ČREVAH (zapeka)
- V ŽELODCU (neprebava)
- NA KOŽI (opahki in slaba koža)
- V USTIH (slab okus in nečisti jezik)

Severove jetrne kroglice

(Severa's Liver Pills)

upljuje naravnost na jetra, popravijo in odpravijo veliko število neprilik. Poskusite jih.

25 centov.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

Velika zaloga vina in žganja.

Marija Grill

Prodaja beiso viaz po ..... 70c galona
 Črno vino po ..... 50c "

Drobnik 4 galone za \$11.00
 Brinjevec 12 steklenic za \$12.00
 4 gal (sošček) za \$15.00

Za obilno naročbo se priporoča

MARIJA GRILL,
 5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O

NAZNANILO.

Vsem našim cenjenim naročnikom naznanjamo, da bodemo od sedaj naprej imeli cene naših pristnih domačih pijač, priobčene od časa do časa v časopisu "Glas Naroda".

Brinjevec	..... zabož 12 steklenic	\$13.00
Tropinjevec	..... " " "	12.00
Slivovka	..... " " "	12.00
Cognac	..... " " "	12.00
Kneipovo grenko vino	..... " " "	6.00

Cena na galone.

Slivovka	galona	\$2.75
Tropinjevec	" "	2.75
Cognac	" "	2.75
Whiskey	" "	2.00
Vino domače rdeče	" "	.50c.

Ako bi kdo izmed rojakov rad zvedel cene drugih pijač, ktere niso tukaj priobčene, ga prosimo, da naj se pismeno na nas obrne. Pri večji naročbi znatn popust. POSTREŽBA TOČNA.

Za obila naročila se priporoča,

The Ohio Brandy Distilling Co.

6102-04 St. Clair Ave., Cleveland, O.

C. Golar.

Zlata zrna.

Ostati človek — to tvoj vzor in smoter boji tvoj najvišji! Ljub bodi ti obraz človeški in sveta ti človeška čast!
 O bodi človek ne fakir!
 O ne sovraži mi življenja, ne beži pred sveta trpljenjem, ne loči od sobratov se!

Oh, težka od doma je ločitev!
 Pretežka, če ločiš se po sili!

O ta počitek, sladki sen, ki ga oko v oči uživa!
 Kdo ve za sreča nemi izraz, ki duša ga v solzah prikriva?

Oj svoboda je modrost najvišja, v njej je sreča, v njej je izpolnitev, v njej življenje in vseh blagor blagor.

O ti blaženo naročje zveste žene! Naj se ti je tudi za nekaj časa izneveril nestanovitneč, naj je iskal veselja, omame drugod; po vseh svojih zmotah in krivih poth se vrne slednjic k tebi skesan; vse je sleparstvo po svetu in laž; tu je ljubezen, zvestoba, tu je mir in sreča!

Oj težka pot, oj tožna pot, kod od sreče, srce se loči.

Odločni so roži kratki dnovi, ki pride nanjo pomladanska slana al v evetju tu zapadejo snegovi.

Oj zlata prostost, oj neskrbna mladost, kako te je težko pustiti!

Oh, dvom je strašna, strašna reč; hujši menda od bolesti. Kadar smo gotovi kake stvari, kolikor nas je ona tudi stala težav in bolesti, ipak nazadnje se ji vdamo in kolikrat celo z neko voljo.

Oj zlata vinska kaplja ti, ki nam sreče jasni, mladi!

Oh, kako sladka je ljubezen, ko v mladem sreču prvič tli, nerazumljiva je bolezen, greni življenje i sladi.

O kako lepo je zlo, lepo in čudovito, lepše stokrat od najlepše čednosti! Nikdar čednost ne osvaja tako, ne jemlje duše s tako vročo, ošabno silo. Nikdar ni čednost tako mamljiva in čarobna, sladkega presenečenja polna, kakor je greh, kadar hoče zmage.

Oh, jekajo se milijoni, da jeden le se veseli.

O načela, načela! Koliko se greši v vašem imenu!

Oh, dvom je strašna, strašna reč; hujši menda od bolesti. Kadar smo gotovi kake stvari, kolikor nas je ona tudi stala težav in bolesti, ipak nazadnje se ji vdamo in kolikrat celo z neko voljo.

O ne žaluj, če ti je kriva sreča, namenjena je tebi slava več!

Oh, kelih našega življenja je kelih žrtve in trpljenja, bridkosti poln je čez in čez, sladkost kaplja le redko vmes.

O ni življenje sladka le omama, ni penava igrača, sala ni, življenje naše je mogočna drama, ne mara plehkih govorov ni sanj, nastopa v njej vsa deca od Adama, značajev klenih hoče in dejanj in zmago hoče ene, ene le resnice.

Oh, dvom je strašna, strašna reč; hujši menda od bolesti. Kadar smo gotovi kake stvari, kolikor nas je ona tudi stala težav in bolesti, ipak nazadnje se ji vdamo in kolikrat celo z neko voljo.

O zemlja je res le dolina solza, le žalost, trpljenje je tukaj doma.

Oh, etetje je rahlo, čez noč se vspe.

O pasen dar božji je mlademu človeku genialnost, ako ni krepke volje, neutrudne pridnosti in jeklene značajnosti.

Oh, kako težko na sveti brez človeka je živeti, ki z ljubeznijo bi živo z nami trpel ljubeznivo, ki gorje bi z nami nosil, ki solze bi z nami rosil, ki bi težil nas v brezupu, tu v življenja hurnem hrupu!

Oj povej, kako bi rasle rože brez svetlobe solneče?

Oh, kelih našega življenja je kelih žrtve in trpljenja, bridkosti poln je čez in čez, sladkost kaplja le redko vmes.

Otrsite zaduhli se sanj! Po bliskovno gre vseh živih dan, kdor ga je zamudil — ves klic zaman — doživlja ga le, kdor je pripravljen nanj!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

O zakaj je zlata zora naših dni pač tako zelo kratka! Pa vendar vsak veljaven mladenič željno hrepeni po trudu polni moški dobi. Ko bi vedel, kaj ga v njej pričakuje, nikdar se je ne bi tako veselil; prosil bi, naj se ustavi ure cvetnega življenja kakor je bil nekaj Jozva solnce ustavi na nebu, da bi morju ne pripovedavalo sramote zmaganih bratov; znal bi, da se veselo ozira moč v leta za seboj, ki bi se vanja tako zelo rad povrnil, in da se boji bodočih dni.

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oh, leti ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Oj leta ve otročja, leta sreče edine, ki človeku se prisodi!

Pri slikarju.

"Poglejte očka; slika vašega bika je dobila na razstavi drugo darilo!"
 "Ga pa že niste dobro zadeli, moj bik je dobil vedno prvo darilo!"

Prenagla.

Na javnem predavanju o Ameriki je predavatelj popisoval tudi razmere v Kanadi in med drugim povedal, da je tam mnogo več moških, kakor pa žensk. Šaljivo je dostavil: "Ker so žentovanijske razmere v Kanadi izredno ugodne, moram čestitim damam le priporočati, da se tja izsele, če doma ne morejo dobiti moža". Piletina gospodična je z užaljenim obrazom vstala in demonstrativno odšla proti vratom. Nastala je neprijetna tišina. Tedaj je pa predavatelj hudo-možno zaklical odhajajoči dami:
 "No, gospodična . . . tako zelo se pa kanadskim samecem vendar ne mudi . . ."

O ta zakon!

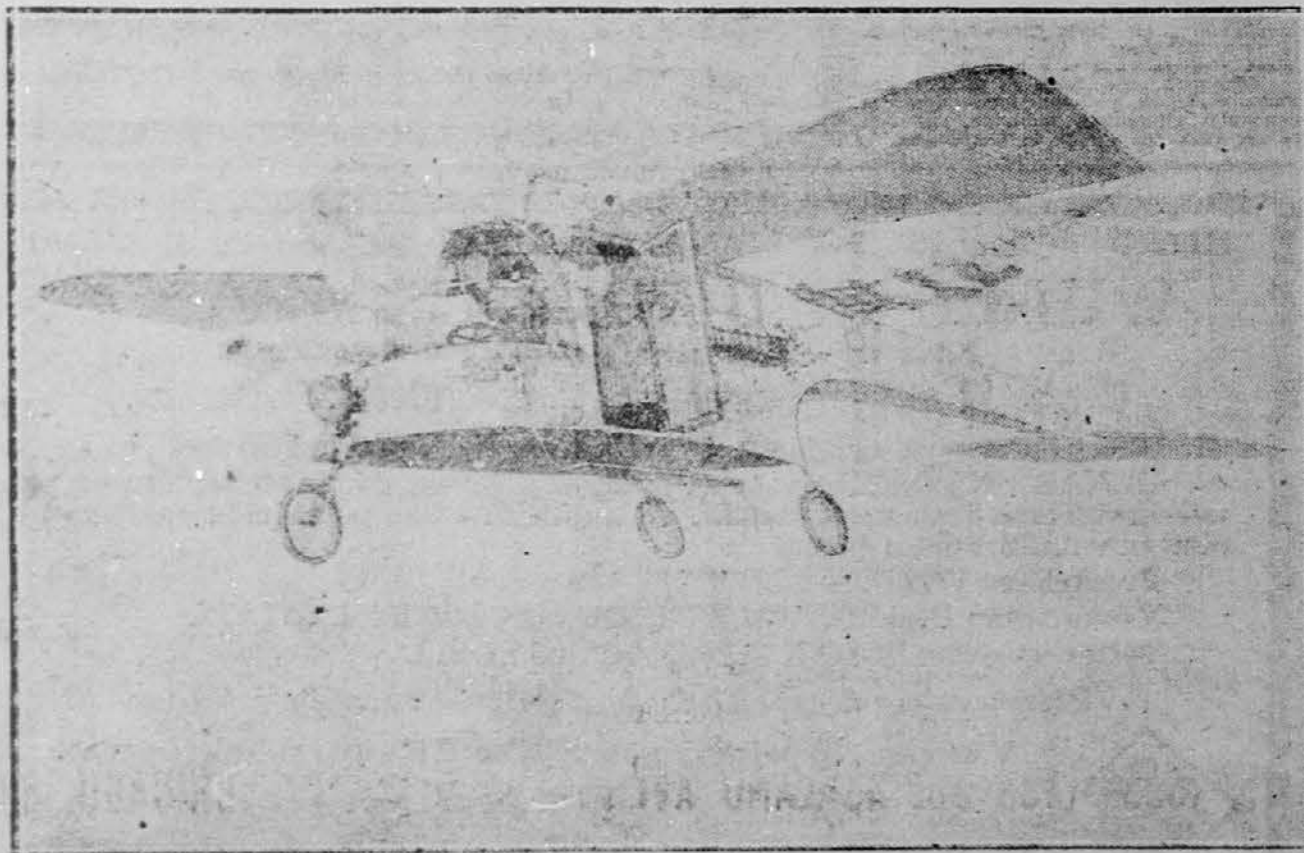

"Ali se dobro razumeta s ženo?"
 "Da, razen v denarnih vprašanjih."

Otroški odgovor.

Mama: "Pepica, ko boš odrasla, boš pač spoznala, kako dobro mammo imaš!"
 Pepica: "Če bi bila ti res dobra mati, bi bila že zdavnaj vzela kakoga slašičarja za moža."

Moderni zrakoplov.

"Vozi vendar malo bolj mirno, kava se je začela polivati na prt!"

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Nezadovoljnost.

Ljudska bajka, razširjena na Štajerskem, pripoveduje: Bog oče je nekega dne pokleševal Petra k sebi in se je bridko pritožil, da spravljajo vinopivci na zemlji njegovo ime vedno z zvezo s slabim vinom.

Poslušaj jih, Peter, je rekel Bog oče. Letos je vino kislo in kako govore: "Oh, moj Bog, kako je to vino kislo — oh, moj Bog, kako je to vino za nič". Tega ne maram, več slišati.

Veš, kaj je rekel sv. Peter, stori, da bo prihodnje leto vino prav posebno dobro — bomo videli, kako bo potem.

Bog oče je storil, da je naslednje leto trta obrodila tako kralo, kakor še nikoli in je poslal sv. Petra na zemljo poizvedet, kako ljudje zdaj govore.

Sv. Peter je dolgo izostal in ko se je naposled vrnil v nebesa je bil prav slabe volje.

No, Peter, je vprašal Bog oče, kaj pa pravijo ljudje letos, ko imajo tako kapljico kakor še nikoli.

Oh, gospod, je zavzdihnil sv. Peter, ti pa res nimaš sreče; stori kar hočeš, ljudje ti ne bodo hvaležni.

Tako? Kaj pa govore: Oh, pogledj na zemljo, je rekel sv. Peter. Videl boš, kako ljudje vriskajo in se vesele in govore vmes: Hudiča je to dobra kapljica!

Ločen mora biti.

Ona: Kaj je res za vas na Dunaju preveč hrupa; saj je vendar vaša žena tam?"
 On: "Saj to je ravno največji hrup."

V zadregi.

Župan: Jej, jej, jej Katra . . . huda bo . . . dvanajst gospodov se povabil . . . jej, jej, to bo draga pojedina.

Žena: Draga, draga . . . A kaj naj storimo?

Župan: Veš kaj, Katra . . . če enega bom povabil, da jih bo trinajst . . . pa bom koj začel govoriti, da bo eden umrl . . .

Žena: Ježeš . . . saj je res . . . pa bo vsem apetit pokvarjen.

Mestni otroci.

Velikomesten otrok zagleda prvič živo kravo. Začuden obstoji, kajti poznal je krave samo po slikah.

Mati: Ali poznaš to žival?

Otrok: To je krava.

Mati: In kaj ima na glavi?

Otrok: Dva roga.

V tem trenutku je krava zakala.

Otrok: Mama, na kateri rog je pa klava zatlobila?

Radodarna.

"Ali so dobri emoki?"
 "Prav gotovo bi jih jedli, če bi jih vam ponudila!"

Mali mislec.

"Mama, kaj pa je to: 'podedovano', vpraša Jurček mamico. 'Podedovano je to, kar dobiš n. pr. ti od ata,' odgovori mama. Jurček: 'Ali so tedaj klofute tudi podedovane?'"

Na poti.

"Veš dragi, jez sem na jasnem; če eden izmed naju umrje, se za stalno naselim v Italiji!"

Pameten odgovor.

Oče: "Anka, včeraj je trgovec N. prosil za tvojo roko; a ti moraš še počakati, da pride starejša Malka prej na vrsto."

Anka: "Tega ne razumem, saj vendar devate najmlajšega otroka zvečer najprej v posteljico."

Dobro sredstvo.

"Jaz sem čuden človek, vedno bi se rad prepiral!"
 "Oženi se prijatelj, oženi!"

Prebrisan.

Oče: Verjemite, gospod katehet, moj Joško odlično praktičen talent.

Katehet: Ne vem . . . v šoli nič prav ne odgovarja . . .

Oče: Gospod — vprašajte ga za praktične stvari, pa boste videli, kako je bistroumen.

Katehet: No ja, saj hodi šele šest tednov v šolo.

Oče: Boste videli, gospod . . . Joško, pojdi sem in odgovarjaj. Čemu imaš lase?

Joško: Da jih češem.

Oče: Čemu imaš nos?

Joško: Da prste vanj vtikam.

Oče: Čemu imaš oči?

Joško: Da jih odpiram in zapiram.

Oče: Čemu imaš roke?

Joško: Da si lahko prste umivam.

Oče: Čemu imaš noge?

Joško: Da lahko hlače oblečem.

Oče: In kaj boš postal, kadar boš velik?

Joško: Fajmošter.

Oče: No, gospod katehet . . . ali moj fant ni praktičen talent?"

Iz vojaškega življenja.

Pred vojašnico je stal ves polk in gospod polkovnik je hodil od kompanije do kompanije in je vojake izpraševal, če imajo kake pritožbe. Med drugim se je ustavil tudi pred krepkim prostakom.

Polkovnik: Ali ste zadovoljni? Prostak: Da, gospod polkovnik!

Polkovnik: Ali je hrana dobra?

Prostak: Izvrstna, gospod polkovnik.

Polkovnik: Ali dobite vedno dovolj hrane.

Prostak: Da, dovolj, gospod polkovnik.

Polkovnik: A kako pa to, da se vsi drugi vojaki zaradi hrane pritužujejo?

Prostak: Javljam pokorno, gospod polkovnik, da jaz ne jem menaže, ampak sem v kantini aboniran.

Pri sodniji.

Sodnik: V imenu njegovega veličanstva . . . zaradi konjske tatvine ste obsojeni na tri leta v ječo . . . Ali imate še kaj pripomniti?

Obsojenec: Nič drugega, kakor da se mi zdite zelo zapravljeni s časom drugih ljudi.

Nespremišljen.

Paznik v jezi kaznjencu: "Kakor hitro ne mirujete vas vržem ven!"

V ženitvanjski posredovalnici.

"To mlado dekle ima 10.000 kron dote; ta je škiljava, jih ima 20.000; ta, ki je pa grbava ima 30.000 kron."
 "Ali imate mogoče eno, ki bi bila škiljava in grbava?"

Ni koketnost.

Žena: Sram te bodi, pohotnež, zapeljivec — zdaj koketiraš že s sosedovo pestunjo . . .

Mož: E, moj bog — komaj sem jo malo pod hrbtom pogladil in ji vzel par poljubčkov, pa že praviš, da ž njo koketiram!

Današnji posli.

Gospa A.: Ali si ti res odslovila svojo novo kuharico. Zakaj pa?

Gospa B.: Oh, veš — odslovila sem jo, ker mi je bilo neprijetno, da me je zasačila, ko sem jaz njen krasni klobuk pred zrealom pomerjala.

Maščevanje je sladko.

Sodnik priči: Zakaj pa niste pomagali ko ga je udaril obtoženeec s kolom po glavi?"
 Priča: Nisem hotel; ranjenec je ženitvanjski agent, kateremu se moram zahvaliti za svojo ženo."

Največa mera.

— I kaj ste pa delali cel teden delali v Ljubljani?
 — 20 vrčkov piva sem vsak dan spil.

— To je bilo vse?

— Seveda — ker več ne prenesem.

Napačno razumel.

Fijaker stopi v prodajalno in reče: "Gospodična, dajte mi par rokavic za mojo ženo."
 "Katera številka?"
 Fijakar (pogleda na kočijo): "Številka devetstoptinštirideset."

Višja vrednost.

Tujec: "Vi še mogoče ne veste, da je v litru mleka več milijonov bacilov?"

Kmetica: "Moj Bog, toliko! Ga pa moram takoj za dva centa podražati!"

Hitro pozabljenje.

Dva ločena zakonska sta se srečala. Ona: "Tega gospoda sem pa že enkrat videla."

On: "Kako me gleda to dekle — v splošnem je pa prijazen skratelj!"

Kakor je!

Turist: Prosim Vas, povejte mi, kako daleč je pa še do Račje stene? Kake štiri kilometre, kaj ne?

Kmet: Ja, ja, kaj takega bo. Ampak če boste dobro hodili, zna biti tudi samo tri kilometre.

Enaka sta.

"Misliti je treba prijatelj in delati, jaz sem bos začel svoje življenje!"
 "Kaj mislite, da sem jaz v škornjih prišel na svet?"

IZDAL SE JE.

Bratec: Ema, ti vidiš v temi kakor mačka; nauči me tega!" Ema: Saj ne vidim v temi, kako prideš do tega!"
 Bratec: "Gotovo da vidiš! kako si pa mogla reči včeraj v veži, kjer je bilo tema kakor v rogu, gospodu Kovaču, da se je pozabil briti!"

Jugoslovanska Katol. Jednota

Interporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota. Sedež v ELY, MINNESOTA.

BRADNIK:

Pravoslavnik: IVAN GERM, 507 1/2 W. 1st St. Braddock, Pa. Podpredsednik: IVAN PRIMOŽIČ, Eveleth, Minn. Box 441.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, Joliet, Ill., 280 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOIS KOSTELIČ, Salida, Colo., Box 523. MIHAEL KLOBUČAR, Canby, Mich., 115 - 7th St.

POROTNIKI:

IVAN KEREŠNIK, Burdine, Pa., Box 112. FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 718.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljave pa na glavnega blagajnika Jednote.

Jednotno glasilo: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Ponesrečil se je delavec lesne tovarne v Gorjancih Fran Šušek iz Gabrijla. Padel je pod vagon za prevažanje lesa.

Star pohodnež. Zaprli so 70letnega Janeza Zupančiča, kočarja iz Gor. Sušič pri Toplicah. Več dekline je povedalo kaplanu v Toplicah, da je omenjeni dekline oskrnjeval in da se je to godilo že več let.

Samomor. V Mali vasi pri Jezici se je obesil tisti za sosedovo hišo posestnik Valentin Jeromen, po domače Kerpucenk. Prepeljali so ga v mrtvašnico k Sv. Jurju v Stožice.

Umrl je po dolgotrajni bolezni 27. okt. v Komendi pri Kamniku gostilničar Janez Završan, ki je bil pod imenom "Zan" znan po celem Gorenjskem.

Pop. Dne 21. okt. se je vračal po cesti iz Črnomlja 65letnik železniški kovač Blaž Bončina iz Sv. Lucije že nekoliko vinjen in Otovic, kjer dela. Na cesti poleg ciganskega šotora so se mu pridružili Peter Smolčić, Miko Vidaković, Mijo Bičanec in Jure Smolčić iz Lipice (Ogrsko).

S puško se je nevarno ponesrečil. Vodice, 2. nov. Na vernih dan dan okrog 10. ure sta sliha Miha Šimnovec, po domače Skubie, posestnik v Vodcah, in njegov bratranec Miha Žitnik, po domače Kovaček, posestnik v Mestu (Vodice), v bližnji gozd proti Lokarju na lov. Ko dospeta v gozd, si pripravita orožje, ki sta je nosila v delec razdeljeno in skrito pod obleko.

PRIMORSKO. Napad v Zavljah. Iz Trsta poročajo: Dne 30. okt. so našli blizu Zavelj nekega moža nezavestnega na tleh ležati. Konstatirali so, da ima počeeno lobanjo in pretresene možgane.

Zrakoplovec Ivan Vidmer. Tržaški zrakoplovec Ivan Vidmer je končal svoje letošnje poletje v Poreču v nedeljo 27. okt. Od 30. okt. 1911. odkar je napravil izpit kot pilot, je letel v 25 mestih ter preletel vsega skupaj 4945 kilometrov v 53 urah in 26 minutah.

Vlom v občinski urad. Iz Hotiča poročajo sledeče podrobnosti o vlomu: V noči od 30. na 31. okt. so vlomili, neznanjati tatovi v tukajšnji občinski urad. Zgoditi se je moralo od 12. ure nadalje, ker ob 11. uri so pri sosedu, ravno čez cesto, še repo obrezovali.

pa niso ničesar čutili. Železno omrežje so izruvali iz okna in zlezli v občinsko pisarno, blagajno, ki tehta okoli 170 kg, vrgli skozi okno, nekaj uradnih listin razmetali, mizo prevrgli in po istem potu odšli iz pisarne. Zunaj so železno blagajno naložili na županov dvokolesni voz in jo peljali v grmovje za Savo; ukradli so pri sosedu leseni kij in železne zrebke iz brane in potem s tem orodjem blagajno razbili, ukradli iz nje (kakor se govori) 2000 kron; tri hranilne knjižice so pustili na mestu z drugimi rečmi, z gotovim denarjem pa je popihali po svetu. Nekateri so slišali okoli pol 4. ure razbijanje za Savo, pa so mislili, da kdo kje kak kozolec popravlja, da mu ga veter ne prebrne. Ko se je zvedelo zjutraj o tatvini, so prišli na to, da je bila tatinska banda pri svojem delu; morali so biti, kakor kaže sled čez njive, trije ali štirje; po sledu se je tudi poznalo da so bili bosji.

Stavka v Vevčah še vedno traja. Da bi papirnica prisilila delavce vrniti se na delo, je tožila okoli 60 delavcev, ki imajo tovarniška stanovanja, na takojšnjo izpraznitev stanovanj. Papirnica je vložila tozadevne tožbe pri okrajni sodnji; ker so pa za take spore slučajno pristojna obrtna sodišča, so bile tovarniške tožbe vse zavrnjene in tovarna obsojena na plačilo vseh pravnih stroškov. Nato je tovarna tožila pri obrtnem sodišču. Obravnava je bila razpisana. Toženi delavci so prišli pravočasno, ni pa prišel pravočasno tovarniški zastopnik, vsled česar je bila tovarna kontumacirana in tožbe na takojšnjo izpraznitev zopet zavrnjene in tovarna obsojena na plačilo stroškov. Zanimivo je, da je v tožbi tovarna dala vsakemu delavcu eno ali dve sobi več, kakor jih delavci v resnici imajo. Mogoče se je hotela tovarna v lepo luč postaviti pred javnostjo. Te dni se je vršila proti trem večškim delavcem kazenska obravnava, obtoženim, da so delovoljne delavce ustrahovali in jih oviarali iti na delo v tovarni. Ker se je izkazalo, da so vse trditve nesresnične, so bili vsi trije obtoženi delavci oproščeni na veliko jezo nekega višjega tovarniškega gospoda.

Dobra lekcija. Z Nabrežine. V nedeljo 27. okt. so bili v gostilni pri Franu Grudnu gostje iz Sv. Križa, ker je bil ravno tisti dan

semenj. Kar pridrvi v gostilno nabrežinski mesar Delorenci in hoče vzeti zasedeno stolico, ne da bi prašal za dovoljenje. Neki Križan ga je opozoril, da stolica ni prosta. Delorenci pa mu je odgovoril: "qua non comande i schiavi!" (tu ne ukazujejo ščavi).

Cunard Line in balkanski Slovani. Trst, 31. okt. Odbor za nabiranje prispevkov za "Reči križ balkanskih držav" je poslal nekega gospoda k generalnemu reprezentantu te velike družbe, ki leto na leto prevažna na tisoče jugoslovanskih izseljencev v Ameriko, da ga naprosi za prispevek. Generalni reprezentant je nato odgovoril sledeče: Balkanski Jugoslovani je svobodno, da se bojujejo, kolikor se hočejo. Cunard Line jim ne bo pomagala. V Trstu vlada zaradi teh barbarskih besed ne samo med Slovani, mervč tudi med pošteni Italijani velikomno ogorčenje.

Washington, D. C., 14. nov. Danes se je razglasil odstop zveznega blagajnika Lee McClunga. Predsednik Taft je vzel odstop na znanje. Kaj ga je napotilo do tega ni znano, pravijo, da je protovoljno odstopil. Njegov naslednik bode dosedajni privatni tajnik - predsednikov, Carni Thompson.

VABILO

na "SLOVENSKO VEČERJO", katera bode v dvorani sv. Cirila in Metoda v Johnstown, Pa., na Zahvalni dan, 28. novembra zvečer ob 7. uri.

Ker bode to prva skupna večerja, je upati, da pridete vsi Slovenci in Slovenke iz Johnstowna in okolice. Vstopnina 50c. Na razpologo bode najboljša jedila. Po skupni večerji bode pa prosta zabava. Vsak bode najboljšo postrežen, tudi fina pijača bode za dobiti. Čisti dobiček je namenjen v korist blagajne novega slovenskega pokopališča. Pridite vsi dne 28. nov. zvečer v Ciril in Metodovo dvorano! Na svidenje! ODBOR. (5x 14.15.20.22-11)

Kje je FRAN RINK? Doma je iz Žirov. Pred 4. meseci je bil v Barraksville, No. 12, W. Va. Poročati mu imam zelo važne zadeve iz starega kraja, zato bi rad zvedel za njegov naslov. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, naj ga mi javi. - Anton Kolenc, 3421 W. 97th St., Cleveland, Ohio. (14.16-11)

Kje so: IVAN KRIVINA, doma iz Rovt pri Logatcu, IVAN JERAM, po domače Kocin iz Nove Oselice nad Škofjo Loko, ter FRAN LUSTEK, doma iz Leče vasi na Dolenjskem. Prva sta bila tukaj pred štirimi leti in s tretjim sva pa skupaj potovala v Ameriko. Opozorjam jih, da se mi javijo na tu spodaj navedeni naslov: John Zagore, Box 134, Broughton, Pa. (15.18-11)

NAŠ GOSPODAR, edini slovenski magazin v Ameriki. Izhaja na 32 straneh vsak mesec in velja za vse leto samo \$1.00. Prinaša podučne članke za gospodarstvo, gospodinjstvo, lepe povesti, razprave o naših gi-banjih in zanimivosti iz celega sveta. Pošlji denar na: Naš Gospodar, 2616 S. Lawndale Avenue, (10-8 v 2 d) Chicago, Ill.

THE LACKAWANNA. Najpripravnejša železnica za potnike namenjene v Evropo. V neposredni bližini transatlantskih parnikov. Prevoz potnikov in prtljage zelo po ceni. THE ROAD OF ANTHRACITE. Najkrajša pot v Buffalo. Direktna pot v Scranton in premogove okraje. Med New Yorkom in Buffalo voz vsaki dan v vsakej smeri po pet vikov; Med New Yorkom, Chicago in napadom vsaki dan štiri vlak; Med New Yorkom, St. Louisom in inozepadom, dnevi promet; Med lokalnimi točkami priročen in pripraven promet. Nadaljne informacije glede vožnjih cen, odhoda in prihoda vlakov itd., se dobe pri lokalnih agentih ali pa pri George A. Cutler, prometni nadzornik, 90 West Street, New York.

Društvene vesti za Greater New York in okolico.

SLOVENSKO SAMOSTOJNO BOLNIŠKO : : : PODPORNO DRUŠTVO : : : za Greater New York in okolico v obsegu dvajsetih milj, s sedežem v New Yorku. Ustanovljeno 17. decembra 1911.

Predsednik: LUDOVIK BENEDEK, R. 1, Ex 178.

Podpredsednik: JOSIP POGAČNIK, 56 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.

Prvi tajnik: VINKO ZEVNIK, cor. Irving Ave. & Halsey St., Ridgewood, N. Y.

Drugi tajnik: ALOJZIJ SKRABAR, 424 East 9th St., New York, N. Y.

Blagajnik: FRANK GIOVANELLI, 923 Garden Street, Hoboken, N. J.

Nadzorniki: IVAN INTIHAR, 21 Webster St. Newark, N. J.

PETER PETEK, 208 E. 6th St., New York, N. Y.

ALOJZIJ ANDOLSEK, R. 1, Ex 178.

Seje se vrše vsako četrto soboto v mesecu v Schuetzen - Hall, 15 Saint Marks Place (8. ulica) New York, N. Y.

Rojaki in rojakinje, pristopite v naš krog, ker edini namen našega društva je: podpirati drug drugega in gojiti slovensko narodno zavest in bratoljubje. Naše geslo je: "V slogi je moč!"

Veselice 1912/1913:

Slovensko samostojno bolniško podporno društvo priredi v soboto, dne 11. januarja 1913 I. LETNO VESELICO v "Liederkranz Hall" v Brooklynu.

Društvo sv. Franciška priredi kakor običajno tudi letos dne 31. decembra SILVESTROV VEČER in v soboto, dne 1. februarja 1913 LETNO VESELICO v dvorani "Delavskega Sokola" v New Yorku.

Društvo sv. Jožefa priredi prvo soboto po Martinovem, t. j. 16. novembra, običajno jesensko veselico v Liederkranz Hall, Brooklynu, N. Y.

Društvo Sv. Petra priredi na zahvalni dan, v četrtek, dne 28. novembra 1912 v prostorih bratov Vogrič v Brooklynu družinsko zabavo; v soboto, dne 4. januarja 1913 pa v Liederkranz Hall v Brooklynu 9letno veselico.

Slovensko pevsko in dramatično društvo "Domovina" priredi v nedeljo, dne 24. novembra 1912 popoldne v cerkveni dvorani 135 druga ulica v New Yorku igro "Bratrance" in igro s petjem "Kovačev študent". Obširnejši vspevod bode pravočasno objavljen in med rojake razdeljen.

Osrednja podružnica družbe Sv. Cirila in Metoda priredi v soboto, dne 25. januarja 1913 letno veselico v "Beethoven Hall" v New Yorku.

Društvo "Bratska Zveza" priredi v soboto, dne 30. novembra 1912 DRUŽINSKI VEČER v prostorih g. Henry Rupp v Brooklynu in svojo LETNO VESELICO v soboto, dne 1. februarja 1913 v "Liederkranz-Hall" v Brooklynu, N. Y.

Društvo "Orel" priredi svojo PREDPUSTNO VESELICO dne 15. februarja 1913 v Schützen-Hall, New York, N. Y.

ANGLESŪINA.

Mi poučujemo že peto leto angleško potom dopisovanja. Do bri uspehi. Lahka metoda. Učite se doma. Pouk lahko traja šest mesecev. Pišite po pojasnila še danes. Šolnina nizka. Slovenska Korespondenčna Šola, 1380 E. 40th St., Cleveland, O. Prejšnji naslov: 6119 St. Clair Ave., S. B. 10.

"Veliki slovensko-angleški tolmač"

je izgotovljen in obsega 430 strani. Knjiga je jako okusno vezana in razdeljena v 6 delov in sicer: 1. del slovensko-angleška slovnica; 2. del slovensko-angleški razgovori; 3. del slovensko-angleški spisovnik; 4. del navodilo za naturalizacijo; 5. del slovensko-angleški slovar; 6. del angleško-slovenski slovar. Slovensko-angleški spisovnik prinaša mnogo vzorcev pisem v angleškem in slovenskem jeziku. Torej je posebne vrednosti za vsakega ki ima pisati v angleščini. Slovar obsega 12000 besedij, in je do danes največji v slovensko-angleškem jeziku. Cena knjige je \$2.00 in jih imamo v zalogi. Kedor nam pošlje denar mu takoj isto odposljemo poštne prosto. SLOVENIC PUBL. CO., 82 Cortlandt St., New York, N.Y.

Pot k zdravlju, moči in kreposti.

ŽELODČNE BOLEZNI Revmatizem

tedvice, jetra in mehurne bolezni, izguba moške kreposti, nervoznost, gubitek življenskega soka, sifilis ali zastupljena kri, naleziona ali podedovana, druge moške spolne bolezni se zamorejo temeljito zdraviti doma, privatno in z malimi stroški.

50.000 KNJIŽIC ZASTONJ Vsaka Knjižica je Vredna \$10 Bolnemu Človeku.

Tisoče moških je že zadelo perfektno zdravilo, moč in krepost s pomočjo te knjice. Zaloga znanosti je: vsebuje ravno tiste stvari, katere bi moral znati vsak moč, mlad ali star, oženjen ali samec, bogat ali revčen. Ako ste bolni in nezmožni za delo, ta knjižica je za vas vredna stotine dolarjev.

Kupon za Brezplačno Knjižico.

Zapišite vaše ime in naslov, izrežite in pošljite še danes. Pišite razločno. Dr. JOS. LISTER & CO., Aus. 500, 22 Fifth Ave., Chicago, Ill. Gospodje: -Jaz trpim vsled bolezni, zato prosim, pošljite mi vašo brezplačno knjižico za moje, poštne prosto.

Roosewoltov atentator. Milwaukee, Wiss, 14 nov. - Pet strokovnjakov je preiskalo duševno stanje Roosentalovega atentatora, Johna Schiranka, ki je bil večeraj spoznan krivem poskušane umora. Preiskovanje se je vršilo tajno. Nazadnje so izjavili, da je Schrank blazen, in spada na vsak način v umobolnico. Zemljevid balkanskih držav je dobiti po 15c. komad. Slovenic Publishing Company, 82 Cortlandt Street, New York

ZANIMIVE KNJIGE. Trije rodovi Dogodki iz nedanjih dni. Spisal Engelbert Gangl. Izdala družba sv. Mohorja. Zelo zanimiva povest, katero je pisatelj postavil v Belokražno. Velja 50c. s pošto vred. Človek in pol. Spisal Ivo Sorli. Zanimiv roman. Velja 80c. s pošto vred. Potop. Zgodovinski roman, spisal Sienkiewicz. Oba zvezka obsegata 1200 strani. Sienkiewiczovi romani so zelo priljubljeni in izšli v prevodu v več jezikih Velja s pošto vred \$1.80. Mati. Socijalni roman, spisal Maksim Gorki. Velja s pošto vred 80c. Ta roman je zelo časn primeren in je zgolj vez iz delavskega življenja. Slovenic Publishing Co. 82 Cortlandt St., * * * New York, N. Y.

Nenavadna bolezen. Mnogo ljudi je podvrženih napadanju nenavadnih bolezni, vzroka teh se ne more tolmčiti. Pridre nenadoma brez vsih znakov in naredi dotičnika nesposobnega za delo, utrujenega in slabega. Taka bolezen prihaja navadno vsled kakega nereda prebave. Zamore nastati radi bolezni v jetrah ali črevesih, slabi krvi ali slabih živecev. Take osebe večkrat poskušajo razne zdravila, kakor na primer pilule, decoati ali močne žganja, toda brez vsakega vspeha. To kar one potrebujejo je to znano zdravilo, katero vpliva na vse prebavne organe. IZČISTI CELO TELO IN KREPI CELO TELO. NAREDI BOGATO KRI, UREDI PREBAVO. To zdravilo, katero morejo rabiti vsi člani družine in katero vi morete rabiti v vsih slučajih, če s slabo počutite, je dobro poznano. TRINERJEVO AMERIŠKO ELIXIR GRENKO VINO. To naravno zdravilo, katero je narejeno iz grenkih zelišč in rudečega vina, ima široko polje delavnosti, ker ima zdravilno moč v nerednostih prebavnih organov, kateri so temelj zdravja celoga telesa. To zdravilo morate rabiti pri BOLEZNIH ŽELODCA IN ČREVES, ZAPRTIJI IN NJE POSLEDICI, VEČKRATNEM GLAVOBOLJU, REUMATIČNIH NAPADIH, NEURALGIJI IN NERVOZNOSTI, MNOGIH ŽENSKIH BOLEZNIH, KOLIKIH IN KRČIH, VZDIGAVANJU IN KOVCANJU in pri vseh takih boleznih, pri katerih je znak bolezni, izguba teka in slabost. V LEKARNAH. JOSEPH TRINER, 1333-1339 SO. ASHLAND AVE., CHICAGO, ILL.

Slov. Delavska

Podporna Zveza

Vstanovljena dne 16. avgusta 1908.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Pennsylvania, s sedežem v CONEMAUGH, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa. Podpredsednik: JAKOB KOCJAN, Box 508, Conemaugh, Pa. Glavni tajnik: VIJEM SITTER, Lock Box 57, Conemaugh, Pa. Pomožni tajnik: ALOJZIJ BAYDEK, Box 1, Dunlo Pa. Glavni blagajnik: IVAN PAJK, L. Box 228, Conemaugh, Pa. Pomožni blagajnik: IVAN BREZGOVČEK, Box 8, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

I. nadzornik: FRANK BARTOL, Box 274, Thomas, W. Va. II. nadzornik: ANDREJ VIDRIH, P. O. Box 523, Conemaugh, Pa. III. nadzornik: ANDREJ BOMBACI, 1551 E. 31st St., Lorain, Ohio.

POROTNIKI:

I. porotnik: JOSIP SVOBODA, 628 Maple Ave., Johnstown, Pa. II. porotnik: ANTON PINTAR, Box 204, Moon Run, Pa. III. porotnik: MIHAEL KRIVEC, Box 224, Primaro, Cole.

VRHOVNI ZDRAVNIKI:

D. A. M. BRALLIER, Grove St. Conemaugh, Pa.

Centena društva, ostroma njih uradniki, so ujudno prošni, pošljati denar naravnost na blagajnika in nikogar drugega, vse dopise pa na glavnega tajnika. V slučaju, da opazite družstveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjeribodi v poročilih glavnega tajnika kakor pomankljivosti, naj to nemudeno naznanijo na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi. Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

.. Zadnji dnevi Pompeja. .. ZGODOVINSKI ROMAN.

Angleški spisal: Lord Lytton-Bulwer

Utrjen duhovnik ni mogel več prenašati svoje slabosti — padel je na tla — pece so se mu prikazale na ustih — bil je v resnici človek nečloveške moči. Ljudstvo ga je gledalo in se treslo.

"Bog navdušuje svetega moža: Arbacesa levi!" Po tem kriku so vrele stotine in tisoči proti Arbacesovem sedežu. Zastoj je zapovedoval edil. Zastoj je pretil pretor. Ljudstvo je bilo razburjeno vsled krvi, hotelo je še več: praznovernost je prišla kvoločnosti na pomoč. Pretorjeva moč je bila kakor ladja v viharju; stražniki so sicer nekoliko branili, pa sila je bila prevelika. Arbaces je obupno gledal na pretečo množico, potem je pa kakor slučajno vrzel pogled skozi odprtino na stropu; nekaj strašnega so videle njegove oči; — zopet je dobil moč.

Stegnil je roko: čez njegov obraz in čelo je prišlo neizrečeno veličanstvo in zmogovitost.

"Poglejte!" je rekel s tako gromovitim glasom, da je mahoma utihnilo tuljenje ljudstva, "poglejte, kako branijo bogovi nedolžnega! Z ogojem uničujejo krivo pričanje mojih tožnikov!"

Ljudje so sledili Egipčanovemu migljanju in videli so v silnem strahu, da se je vzdigoval iz Vesuvovega vrha strašen dim, ker je imel podoben velikanske smreke; debla je bilo črno, veje so bile ogenj, ki je vsak trenutek spreminjal svojo barvo; sedaj jasna, sedaj umirajoča rdečica je prehajala iznova v bleščeco, neprepensljivo svetlobo!

Nastala je grozna mrtvaška tišina, katero je naenkrat presekalo tuljenje leva in tuljenje je odgovarjal iz notranjosti prostora oster tigrov glas. Obhoteč težino zraka so naznanjale zveri novo pretečo pogubljenje.

Takoj nato so začele kričati ženske; možki so brez besede ogledavali drug drugega. V tem trenutku se je zamajala zemlja v svojih tečajih; zidovi gledališča so se tresli in iz daljave se je jasno razločilo podiranje strel. Se en hip in oblak se je začel blizati v dolino; iz sebe je pa metal pepelast dež, namešan s gorčim peskom in kamenjem. Preko porušeni vinogradi, po širokih zapuščenih cestah, preko amfiteatra, nadolgo in široko po brezkončnem morju se je vsipala ta silna groza.

Ljudje, ne meneci še več za pravico ne za Arbacesa, so začeli dreti na prosto. Rešitev jim je bilo edino upanje in cilj. Med kletvino in stokom so hodili drug po drugem, ne meneci se za ranjene in padle. Kam naj bežijo? Nekateri so leteli domov po svoje dragocenosti, drugi pa boječ se žveplenega dežja, ki je začel sedaj neusmiljeno padati, so stopali pod strehe svetle in hiš. Toda oblak nad njimi se je vedno bolj temnil, prihajal je bližje in bližje. Nastala je silna, strašna noč, kakoršne ni bilo še nikoli v kraljestvu dneva.

PETO POGAVLJE.

Celica jetnika.

Omamljenega vsled nenadne rešitve, so peljali stražniki Glauka v nek mal prostor gledališkega obzidja. Odšli so ga s blaščen in pustili samega. Kar naenkrat mu je pa padla slepa Tesalka k nogam.

"Jaz sem te rešila", je šepetala, "sedaj rada umrem!"

"Nydia, moj otrok! Moja rešiteljica!"

"Daj, da čutim tvojo sapo! da, da, ti živiš! nismo prišli prepozno! Ta vrata! Misliha sem, da ne bodo odjenjala! in Kalmus — s svojim vrtim glasom je bil kakor umirajoč veter med grobovi: čakati smo morali — Bogovi! Zdi se mi, da so potekle cele ure, predno se je naslil. Toda ti živiš! in jaz — jaz sem te rešila!"

Ta ganljiv prizor so prekinili prej imenovani klici.

"Gora! Potres!" je odmevalo s vseh strani. Služabniki so zbežali in pustili Glauka z Nydio samega.

Glaukus ni pomislil na nevarnost, pomislil je na svojega tovariša Olinta. Tudi njega je rešila božja roka smrti v tigrovih krempljih. Prijel je Tesalko za roko in planil v Olintovo celico. Klečal je in molil.

"Pokonec prijatelj!" je zaklical, "vstani in beži! narava je tvoja strašna rešiteljica!" Pokazal mu je oblak, ki se je bil stemnil popolnoma, opozoril ga je na vpitje ljudstva.

"To je božja roka; Bog godi zahvaljen!" je zaklical Olint.

"Beži, poišči si svoje brate in se posvetuj z njimi, kako hočeš ubežati. Ostanj zdrav!"

Olint ni odgovoril in tudi ni zapazil, da se je prijatelj odstranil. Vzvišene misli so mu prepeljale dušo, veselil se je božje usmiljenosti.

Slednjic je vstal in planil naprej; komaj je vedel kam. Pred seboj je zagledal temen prostor, razsvetljen s malo svetilko. Tri naga trupla so ležala mrtva na tleh; slišal je spregovoriti s tihim glasom: "Jezus!" Stopil je naprej in si omočil noge s krvjo.

"Kdo kliče ime Gospoda našega?" Ni bilo odgovora; zagledal je le sivoga starca sedečega na tleh z glavo mrtvega v naročju. Poteze mrtvega so bile trde in stroge v zadnjem spanju; okoli ustnice se je pa igral smehljaj,

pa ne upanja na Krista, ampak smehljaj neskončnega zaničevanja, sovraštva in kljubovanja. Na obrazu je še ostal odsev sveže mladosti. Čez ta obraz se je pa sklanjal drugi neizrečene žalosti, ljubosumne miline in globokega obupa.

Hitro in vroče so tekale solze po starčevem licu, ustnice so pa šepetale komaj slišno molitve njegove vere. Sin je, urtev, umrl je zanj in srce starca je bilo strto.

"Medon", je rekel usmiljeno Olint, "vstani in beži! Bog prihaja na perutih viharja. Nova Sodoma je zapadla svoji usodi. Beži, predno te doseže plamen!"

"Bil je vedno poln življenja! — saj ne more biti mrtve! Pridi sem, položi mu roko na srce! Gotovo še bije!"

"Brat, duša je šla! spominjali se jo bomo v naših molitvah! Mrtvega prahu ne moreš več obdriti k življenju! Pridi, prid! čuj! Lidovi pokajo! čuj! krik smrtnega strahu! Ne izgubljam trenutka — sledi mi!"

"Nicesar ne slišim", je rekel Medon in tresel svoje sive laske. "Ubog mladenič, ljubezen ga je umorila!"

"Pridi, ne odlašaj!"

"Kaj? Kdo naj loči očeta in sina?" Medon se je trdno oklenil trupla in ga začel strastno poljubovati. "Idi", je rekel in pogledal kvšku. "Idi ti; ostati morava sama!"

"Ali!" je odvrnil Nazarene, "saj vaju je ločila smrt!"

Starce se je nasmehnil. "Ne, ne, ne!" je šepetal in glas njegov je postajal tišji in tišji. "Smrt je bila dobrotljivejša!"

Povesil je glavo na prsi svojega sina — njegove roke so padle iz objema; — žila mu ni bila več. Zadržne očetove besede, so bile resnične: smrt je bila dobrotljivejša!

Medtem sta korakala Glaukus in Nydia skozi nevarne, strahu polne ulice. Grk je zvedel od svoje spremljevalke, da je Jona v Arbacesovi hiši. Tjakaj je letel, da jo svobodi, da jo reši! Ono malo sužnje, katere je pustil Arbaces doma se ni mogel braniti oboroženi Sallustovi sili, ko je pa začel bruhati vulkan, so se v grozi stisnili vsak v svoj kot. Še celo dolg Etiop, ki je stal vedno pri vratih je bil zapustil svoj prostor. Glaukus je hitel skozi velike dvorane in ni srečal nikogar, ki bi ji mogel izdati Jono stanovanje. Nebo se je tako stemnilo, da je le s težavo videl malo pred seboj. S cvetličami okrašenimi stebri so se majali v svojih stankih in težek dež je bil na streho. Brez sapa je letel naprej in glasno klical ime Jone. Slednjic je slišal odgovoriti izza nekih vrat njen glas. Z udarec je razklat vrata, obel Jono in prispel nazaj na mesto, kjer ga je čakala Nydia.

OGLAS. Velika izbira slovenskih grafonskih plošč in vseh vrst grafonov. Istotako tudi ur, veržic in najrazličnejše zlatnine in srebrnine. Pišite po cenik, ki vam ga pošljemo zastonj in poštne pristojbine!

A. J. TERBOVEC & CO. P. O. Box 25. Denver, Colo.

KRETANJE PARNIKOV KEDAJ ODPLUJEJO IZ NEW YORKA

Table with columns: PARNIK, ODPLUJE, V. Lists ship names and destinations like Bremen, Rotterdam, Antwerpen, etc.

Gleda cene za parobrodne listke in vsa druga pojasnila obrnite se na: FRANK SAKSER, 24 St., New York City

NAZANILLO. Vsem Slovencev in Hrvatov, ki ljubijo naravno vinsko kapljico od prve trgatve naznanjam, da je pripravna za razpošiljati že s prvim oktobrom.

Radi nizkih cen evream in radi slabega vremena ne bodem letos sušil grozdje prav nič, temveč bodem iz vsega naredil vino. Zato znižam cene novemu bellemu moškotel vinu. Vrste faržovo in resling vino je narejeno vsako posebej in cena je 40c. gal., črni na zinfandel in kerinjor 30c. gal., staro belo vino 45c. galon in stara črno 35c. galon. Vse z posodo vred in manjih naročil od 28c. galon pa ne sprejemem. Z naročilom pošljite polovico svote naprej in ostanek plačate pri sprejemu vina. Prevozne stroške mora vsak naročnik sam plačati.

Za obilo naročil se toplo priporočam posestnik vinograda FRANK STEFANICH, R. R. 7, b. 124, Fresno, Cal.

Krže Mladič Land Co., 2616 South Lawndale Avenue, (18.9 v d) Chicago, Ill.

Dobri zobje pomeni dobro predavanje. Dobro prebavanje pomeni dobro zdravje. VPRAŠAJTE SVOJE PRIJATELJE O MENI. Vsako delo jamčeno. Vsako delo brez bolečin.

DR. A. H. WEISBERGER zobozdravnik 50 St. Mark's Place, (med. prvo in drugo Ave.) New York. Odprto do 8. večer, v nedeljah pa do 3. popoldan.

Edina zaloga družinskih in Blaznikovih PRATIK ZA LETO 1913. 1 iztis stane . . . . . 10c. 50 iztisov " . . . . . \$2.75 100 " " . . . . . \$5.00 V zalogi upravnništva "Glas Naroda" 82 Cortlandt St., New York, N. Y. all pas: 6014 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O

Hamburg-American Line. Rodni prekontinentalni promet iz NEW YORKA do HAMBURGA preko YLMOUTH in CHERBURG. Kaiserin Augusta Victoria, America, Cincinnati, Cleveland, President Lincoln, President Grant, Pennsylvania, Patricia, Pretoria itd.

Hamburg-American Line, 41-45 Broadway, New York City. Pilsarne: Philadelphia, Boston, Pittsburgh, Chicago, St. Louis, San Francisco.

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA! Vsak potnik, kateri potuje skozi New York bodisi v stari kraj ali pa iz starega kraja naj obišče PRVI SLOVENSKO-HRVATSKI HOTEL AUGUST BACH, 45 Washington St., New York, Corner Cedar St.

Pozor, rojaki! Dobil sem iz Washingtona za svoje zlatovila serijalno stevalko, katero jaz imam, da so z njo v vsaki pravni in koristni. Po dolgem času sem iz našti pravno Alpen tinkturo in Pomado prosi iznadenju in za rast re moškim in ženstvom gost in dolgi lasje resnično popolnoma izrastajo in ne bodo več izpadali, tor ne ovisel. Ravno tako možkin v 6 tednih črni brki popolnoma zrastejo. Kozmaticem v oči kakor v kraljev v 8 dneh popolnoma odpravim, kurja oča bradavice, potne nose in osebne se popolnoma odstranijo. Da je to resnica samilo s \$500. Pišite po cenik katerega poličem zastonj. JAKOB VAHČIČ, Cleveland, O. P. O. Box 69

RED STAR LINE. Plovitba med New Yorkom in Antwerpom Redna tedenska zveza potom poštinih parnikov z brzoparniki na dva vijaka. LAPLAND 18,694 ton KROONLAND 12,185 ton FINLANC 12,185 ton VADEKLAND 12,018 ton ZEELAND 12185 ton. Kratka in odobna pot za potnike v Avetrijo, na Ugremo, Slovenako, Hrvatstvo in Galicijo, kajti med Antwepom in uvedenimi deželami je dvojna direktna šesletiška zveza. Posebno se še skrbi za odobnost potnikov medkrovia. Treči razred ostojih malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov. Za nadaljne informacije, cene in vošne listke obrnite se na: RED STAR LINE. 1306 F Street, N. W., WASHINGTON, D. C. 205 McDermott Ave WWINNEPEG, MANN 319 Geary Street, SAN FRANCISCO, CAL 121 So. 3rd Street, MINNEAPOLIS, MIN 31 Hospital Street, MONTREAL, QUE.

ZA SAMO 1 DOLAR DOBIVATE "GLAS NARODA" SKOZI 4 MESECE VSAK DAN.

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE. Francoska parobrodna družba. Direktna črta do Havre, Pariza, Jvice, Inomosta in Ljubljane. Poštni Ekspres parniki so: "PROVENCE", "LA SAVOIE", "LA LORRAINE", "FRANCE" na dva vjaka na dva vjaka na dva vjaka na četiri vjaka. Poštni parniki so: "CHICAGO", "LA TOURAINE", "ROCHAMBEAU", "NIAGARA". Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK, corner Pearl St., Chesebrough Building. Parniki odplujejo od sedaj naprej redno ob četirih iz pristanišča šte. 57 North River in ob sobotah pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

Avstro - Amerikanska črta (preje bratje Cosulich) najpripravnější in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate. Nova parnik na dva vijaka "MARtha WASHINGTON". Redularna vožnja med New Yorkom, Trstom in Keta. Vsi spodaj navedeni novi parobrodi na dva vijaka imajo brežični brzovjav: ALICE, LAURA, MARtha WASHINGTON, ARGENTINA, OCEANIA, KAISER FRANCO JOSEF I.

Redularna vožnja med New Yorkom, Trstom in Keta. Cene vožnih listov iz New Yorka za III. razred so: TRSTA . . . . . \$3.00 LJUBLJANE . . . . . 3.60 REKE . . . . . 3.00 ZAGREBA . . . . . 34.20 KARLOVCA . . . . . 34.25 Na Martha Washington stane \$3.00 vs. II. RAZRED do. TRSTA ali REKE: Martha Washington \$65.00, drugi \$60 do \$65. Phelps Bros. & Co., Gen. Agents, 2 Washington Street, NEW YORK.